

MAREC - 1986

THOUGHTS

LETO 35

misli

Naslovna slika nam predoči veliko-
nočni motiv na planinskem pašni-
ku: sneg je skopnel, spet je zeleno...

V PREJŠNJI izdaji MISLI sem omenil, da smo lani dobili 38 novih naročnikov. Z veseljem temu dodajam, da smo tudi letos v tem pogledu zelo pridni: v prvih dveh mesecih – januarju in februarju – sem vpisal v seznam že kar 14 novih plačilnih naročnikov. Res sem tega vesel. V dokaz mi je, da grede MISLI po pravi poti in imajo po Avstraliji mnogo zvestih prijateljev.

Pa še nekaj me je proti koncu februarja spravilo v dobro voljo. Četudi mi zamuda prve in druge skupne številke ni šla v račun, je vendar pokazala, kako imajo mnogi naše MISLI zelo radi. Nekateri so namreč pozabili, da sta jan.–febr. skupaj. Cel kup pisem sem dobil v drugi polovici februarja s poizvedovanji, kaj se je vendar zgodilo. Celu nekaj telefonov, bližnjih in na daljavo, sem sprejel s poizvedovanjem. "Saj sem vendar plačal naročnino za naprej, pa ste mi kljub temu ustavili MISLI. . . ." – "Že nad dve desetletji so MISLI gost moje hiše, zdaj pa jih čakam zaman. . ." – "MISLI so mi najbrž sosedovi otroci vzeli iz nabiralnika – pošljite prosim drugel!" – "Oprostite, da sem dolžan! Tu pošiljam naročnino, Vi pa me spet vpišite med naročnike! . . ." In podobno. Še celo nekatere dolgoletne dolžnike je zaskrbelo: poravnali so za veliko let nazaj in se opravičili. Bog jim povrni!

Kaj ni to lep dokaz za priljubljenost MISLI? Naj bi take ostale!

– Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjenstvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena I. dela 8.– dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac – Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.–dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. – Cena 13.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj je 12.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi je 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. – Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Birkviča na 708 straneh, izšel v Argentini. – Cena broširani knjigi 15.– dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol. MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.– dol.

VSEBINA:

Aleluja! — Pomen in vsebina besede — Prir. Franc Bergant — stran 33

Iz dogmatične konstitucije o Cerkvih — stran 34

Iz groba — živ . . . — stran 35

Pogovor o Avstraliji s škofom Kvasom — D. K. v "Družini" — Drugi del — stran 36

Veliki teden v družini — (Krščanski zakon) — stran 38

Pehar — Emilijan Cevc — stran 40

Vstajenje — pesem — Milka Hartman — stran 41

Slovenski narod in slovenska kultura — Za Zvezo slov. ak. — Jože Košorok — stran 42

Iz središča sv. Rafaela, Sydney — P. Valerijan — stran 44

Izpod Triglava — stran 46

Ob 50-letnici evharističnega kongresa — Evharistični križi — stran 48

Iz središča sv. Cirila in Metoda, Melbourne — P. Bazilij — stran 50

Pesem dveh src — roman — Florence L. Barklay — stran 53

Naše nabirke — stran 53

Iz središča sv. Družine, Adelaide — P. Janez — stran 56

Kaj manjka v naši družini?

— Po "Družini" ob ljubljanskem misijonu — stran 57

Z vseh vetrov — stran 58

Kotiček naših mladih — stran 60

Križem avstralske Slovenije — stran 61

Tudi s kislim obrazom se da smejati . . . — stran 64

ALELUJA!

VELIKA NOČ je višek cerkvenega leta in takrat zadoni v cerkvi in celo zunaj nje veseli vzklik — ALELUJA! V bogoslužju se neprestano ponavlja: aleluja, aleluja! V pismih in na voščilnicah si želimo "veselo alelujo" in celo značilna naša velikonočna jed se imenuje "aleluja".

Kaj pa prav za prav pomeni ta vzklik? Zakaj uporabljamo to nerazumljivo besedo? Le redki si danes stavijo to vprašanje. Pa vendar si skoraj ne moremo predstavljati veselega velikonočnega vzdušja brez te čudne hebrejske besede — ALELUJA! To je torej hebrejski izraz, dasi nam zveni kot otroško jecljanje.

Beseda "aleluja" ima, jasno, svojo razlago in pomen. Kot rečeno, je to hebrejski izraz — vzklik veselja in hvalnice ob enem. Zato pogosto srečamo to besedo v psalmih, kjer pomeni: "Hvalite Gospoda!" Je ena izmed besedi — med drugimi tudi "amen", ki jo je prvotna krščanska Cerkev sprejela v svoje bogoslužje iz judovskega, ne da bi jo prevedla. Vprašanje pa je, zakaj je Cerkev prevzela prav ta, za vernike nerazumljiv izraz.

Najprej je treba pojasniti, da je nekatere tujke težko točno prevesti v druge jezike, ne da bi pri tem trpela vsebina izvirnega izraza. Poleg tega nam hoče Cerkev poudariti s tem tujim izrazom, da ni besede, ki bi mogla zajeti vso globino skrivnosti našega odrešenja, ki v veliki noči doseže svoj višek. Tako nam ne preostane drugega, kot da z otroško preprostostjo jecljaje ponavljamo: aleluja, aleluja! . . .

Znano nam je veselo "jodlanje" alpskih prebivalcev in tudi turistov. Kdor je imel priložnost obiskati Alpe, je gotovo sam doživel to nalezljivo veselje alpskih pastirjev, ko prvi sončni žarki prično čarobno lepo barvati vrhove gorá. Tega veselja pa alpski človek ne izraža z besedami, ampak na svojevrstni način modulira nekaj zlogov, ki sami na sebi nimajo nikakega miselnega pomena, mu pa le privró neprisiljeno iz preprostega in veselega srca. Podobno pobožni kristjan ne najde primerne besede, ki bi izrazila neskončno veselje, ki polni njegovo srce ob občudovanju pravega, čudovitega "Jutranjega sonca" — Kristusa. Ta v prvem jutranjem svitu velike nedelje mogočno vzide iz teme groba ter razlije luč, toploto in veselje v mrzla človeška srca in na ves svet, ki tiči v temi greha. Ob takem vzdušju tudi kristjan jeclja, zlije svojo radost v veselo pesem Aleluje.

ALELUJA torej pomeni vse, kar bi želelo povedati krščansko srce, polno hvaležnosti in ginjenja, v svetem velikonočnem času, pa ne najde za to primernih besedi. In prav zato

KRISTJANOM je glava Kristus, ki je bil izdan zaradi naših grehov in je vstal zaradi našega opravičenja in ki sedaj v veličastvu kraljuje v nebesih.

Odlikovano je to ljudstvo z dostojanstvom in svobodo božjih otrok, ki v njihovih srcih prebiva Sveti Duh kakor v templju.

Za postavo ima novo zapoved: ljubiti tako, kakor nas je ljubil sam Kristus.

Za cilj ima božje kraljestvo, katerega je sam Bog na zemlji začel in ki naj se dalje razširja, dokler ga On tudi ne dovrsi ob koncu vekov, ko se bo prikazal Kristus.

Tako je to ljudstvo, čeprav je videti kot majhna čreda, vendarle za ves človeški rod najmočnejša kal edinosti, upanja in rešitve.

Kristus ga je ustanovil kot občestvo življenja, ljubezni in resnice in On si ga tudi prevzema za orodje odrešenja vseh ljudi ter ga pošilja kot luč sveta in sol zemlje po vsem svetu.

Vsak kristjan mora biti pred svetom priča vstajenja in življenja Gospoda Jezusa in znamenje živega Boga.

(Iz dogmatične konstitucije o Cerkvi)

nam je "velikonočna aleluja" tako pri srcu in kljub svoji nerazumljivosti silno izrazita. Prvi kristjani so bili kar zaljubljeni v svojo Alelujo. Sveti Hijeronim je zapisal: "Povsod se prepeva 'aleluja', celo orač na polju jo ponavlja." V pismu odlični rimski gospe Leticiji, o vzgoji njene hčerke Pavle, pa pravi: "Ko vidi (njena hčerka) svojega deda, naj k njemu teče, ga objame in mu zapoje 'alelujo', čeprav je ne mara slišati." V pobožnem srednjem veku so po stolnicah in opatijskih cerkvah v soboto pred sedemdesetnico — od te sobote pa do slovesne vstajenske slovesnosti je povsem utihnila aleluja — prepevali vrsto "poslovilnih aleluj" in celo prirejali pretresljive pogrebne prizore. Na ta način so se verniki srednjega veka poslavljali od Aleluje, ki je potem do praznika vstajenja niso več slišali. Tudi sloviti Durandus popisuje v svojem srednjeveškem liturgičnem priročniku slavo Aleluje: "Tako draga nam je Aleluja, tako k srcu nam je prirasla, kot prijatelj, ki odhaja na dolgo pot in ga zato objemamo ter obsipamo s poljubi." Kasnejši liturgični predpisi pa določajo, naj diakon slovesno in razločno oznanj "povratek Aleluje" škofu oz. opatu pri velikonočni maši z besedami: "Prečastiti oče, naznanjam Vam veliko veselje: Aleluja! . . ."

Tak je torej pomen in taka vsebina velikonočne aleluje. Vsako leto se znova vrne v temno noč naših vsakdanjih skrbi z žarkom luči in veselja našega odrešenja, obenem pa nam vzbuja domotožje po oni večni domovini, kjer bomo na veke hvalili Boga: Aleluja, aleluja! . . .

Priredil FRANC BERGANT

GROB JE PRAZEN.
KRISTUS JE VSTAL IN ŽIVII
TUDI MI BOMO VSTALI
IN Z NJIM ZA VEDNO ŽIVELI!
NEUGASLJIVEGA
VELIKONOČNEGA VESELJA,
IZVIRAJOČEGA IZ TE RESNICE,
VAM ŽELIJO
VAŠI DUHOVNICI, VAŠE SESTRE
IN POSINOVLJENI MISIJONARJI!
ENAKO VSEM SODELAVCEM
IN VSEM NAROČNIKOM
— UREDNIŠTVO IN UPRAVA "MISLI"!

IZ GROBA – ŽIV

PRED LETI so v Ameriki izdelali film z naslovom "Svet v temi". Prikazal pa je tole zgodbo:

Učen starinoslovec izkopava tla v Jeruzalemu in posebej se še zanima za okolico Kalvarije. Nekega dne naznani, da je našel grob, kamor je bil položen Jezus, grob Jožefa iz Arimateje. In poročilo je končal z izjavo, da grob – ni prazen. V njem je našel mumificirano truplo in to truplo ljudem tudi razkazuje.

Neverjeten naval ljudi se zgrinja v Jeruzalem, vsi bi hoteli videti to truplo. Kristus torej ni vstal! . . .

Brž razširita tisk in radio to novico vsemu svetu. In nenadoma je svet potopljen v nedopovedljivo temo: vse govori o Kristusu. Vse, kar živi iz njega in od njega, vse, kar nosi njegovo sled ali njegovo znamenje, vse to je obsojeno, da izgine. Cerkve zapirajo, katedrale rušijo, slike, ki spominjajo na Kristusa, izginjajo iz muzejev. Samostani se praznijo, misijonarji se vračajo v svoje domovine, križe ljudje snemajo s sten.

Ko je končno ves svet popolnoma razmajan od tega strahovitega potresa, od te krute "novice", in pogreznjen v popolno duhovno temo, tedaj učeni starinoslovec prizna svojo krivdo. Približala se je njegova zadnja ura in na smrtni postelji pred pričami izpove, da je svet prevaral in da je bil grob v resnici – prazen.

Osrednja misel tega filma je, da je za svet edino zares važno: **vedeti, kaj se je zgodilo v tistem prvem velikonočnem jutru.**

V novi zavezi ni nobeno pričevanje tako soglasno, kot pričevanje o Jezusovem vstajenju: vse svetopisemske knjige govore kot o višku razodetja prav o tem, da je Bog "svojega Sina . . . od mrtvih obudil" (sveti Pavel), da so apostoli "Gospoda videli" (sveti Janez).

To ni le prepričanje nekaterih, prepričanje, ki bi se počasi razširilo in postalo last vseh. Ne. Od prvega trenutka je to prepričanje središče in vogelni kamen oznanjevanja vseh: "Če pa Kristus ni vstal, potlej je naše oznanjevanje prazno, prazna tudi naša vera . . . še zmeraj ste grešniki" (sveti Pavel).

S tem stoji in pade vera. Brez vstajenja, pravi sveti Pavel dalje, so apostoli navadni lažnivci in kristjani prevarani na usmiljenja vreden način, kajti "če smo se samo v tem življenju lahko zanašali na Kristusa, potlej smo najbolj nesrečni med ljudmi".

To je globoko prepričanje prvih prič. To niso ljudje, ki bi se tesnobno in polni domišljije zaprli v neko utvaro in bi si ne upali pogledati nasprotne drže. Ne: rajši vse drugo, kot pa graditi svoje življenje na laž!

In ob vsem morejo z vso preprostostjo reči le to: **Kristus je vstal od mrtvih!**

Najstarejše pričevanje, ki ga imamo napisanega, je od apostola Pavla, kjer ta posebej poudari, da je tudi on videl vstalega Kristusa: "Izročil sem vam namreč zlasti to, kar sem sam sprejel, da je namreč Kristus umrl za naše grehe, kakor je pisalo sveto pismo, da je bil položen v grob, da je tretji dan vstal od mrtvih, kakor je bilo rečeno v svetem pismu, da se je prikazal Kefu in potlej dvanajsterim. Nato se je prikazal nad petsto bratom hkrati – večina od njih je še živa, le nekaj jih je umrlo – potlej se je prikazal Jakobu, nato vsem apostolom. In prav nazadnje se je prikazal tudi meni, nekakšnemu spovitku."

To Pavlovo sporočilo se povsem sklada s tem, kar je znano iz svetega pisma kot prva pridiga apostolov:

VESELA ALELUJA

Pogovor o Avstraliji

Ali sedanji pastoralni delavci zadoščajo za zadovoljivo opravljanje zahtevnih nalog? Kakšni so načrti vodstva Cerkve na Slovenskem za prihodnost?

Če bi hoteli stalno oskrbovati tudi manjše in bolj oddaljene skupine Slovencev v Avstraliji, bi nujno morali imeti več sodelavcev. Gotovo pa bo tudi za sedanji način pastorizacije potreben vsaj še eden. Upam, da bo slovenska frančiškanska provinca mogla to urediti. Seveda škofje ne bi branili, če bi želel tja iti kdo od škofijskih duhovnikov. Vendar pa se zdi, da je lažje, če so sodelavci duhovno čim bolj sorodni. Kdor koli bi šel tja, mora biti nujno uveden v ta poseben način pastoralnega dela. — Ob tem nastaja vprašanje, kakšno naj bo delo slovenskega duhovnika v Avstraliji v prihodnosti. Ali bo imel kaj dela z otroki in mladino? Zelo bi bilo potrebno. Toda kje naj jih doseže? Skrbni starši ob velikih prispevkih svoje otroke pošiljajo v zasebne cerkvene šole, ki so kvalitetnejše od državnih, zlasti glede vzgoje. Tam imajo tudi versko vzgojo. Toda vse to je v angleščini. Na prejem zakramentov jih zdaj, če je le mogoče, pripravljajo v slovenskih središčih. To delo opravljajo prav dobro tudi kvalificirani laiki. Mladina sodeluje v slovenskih pevskih zborih. V Sydneyu je v cerkvenem zboru 40 mladincev. Če bi to mogli spremeniti tudi v mladinsko veroučno skupino! Pa sta spet dve oviri: na vaje ali k verouku jih mora nekdo voziti, ker so po večini oddaljeni. Vsi niti dobro ne razumejo slovenščine. — Slovenski duhovnik bi gotovo mnogo dobrega storil, če bi mogel obiskovati raztresene slovenske družine. Seveda naj bi bili to predvsem pastoralni obiski, ki pa se ne bi smeli omejevati na manjši krog družin. Tako bi duhovnik dosegel tudi tiste rojake, ki ne morejo ali pa iz kakšnih posebnih razlogov ne želijo prihajati v slovensko središče.

Gotovo bo slovenski duhovnik zelo potreben vsaj še nekaj desetletij za starejše rojake. Starejši človek potrebuje domačo besedo. V načrtu je tudi socialno delo Cerkve za starejše rojake. Vsi ti načini dela so zahtevni. V domovini tega nismo vajeni, ker Cerkvi "vzporedne strukture" niso dovoljene.

V evropskih delnih Cerkvah razmeroma dobro

Tu objavljamo drugi del in z njim zaključujemo kaj zanimivi razgovor D. K. s škofom JOŽEFOM KVA-SOM. Pod naslovom "Dva meseca med rojaki v Avstraliji" ga je objavil verski tednik Družina v svoji drugi letošnji številki. — Urednik

poznamo odnose domače večine do priseljencev, zdomcev, začasnih delavcev. Kako je to v Avstraliji, ki je mlada celina in so jo poselili ljudje z vsega sveta?

O tem sem slišal več izjav, ki pa se med seboj razlikujejo. Verjetno bo še najbolj držalo, da so v vsakem narodu dobri ljudje, vendar ne vsi. Pripovedovali so mi, da so priseljenci povojnih desetletij prejšnjim Avstralcem prinesli marsikaj novega in dobrega, na primer spodbude za gospodarstvo, gradbeništvo, kulturo itd. Nekateri Avstralci so znali to ceniti. Danes avstralska državna oblast spodbuja narodnostne skupine priseljencev, naj se udeležujejo v svoji kulturi in svoji posebnosti. Tako imajo možnost svojih oddaj na državnem radiu. Tudi Slovenci se te pravice pridno poslužujejo. V oddaje je vključen tudi verski program. S p. provincialom sva govorila na radiu v Perthu, Sydneyu in Melbourneu. V Adelaidi in Wologongu se je za najin obisk zanimal krajevni tisk in poslal svojega dopisnika. S strani Cerkve v Avstraliji sem bil presenečen nad prijaznim sprejemom. Res pa je, da bo čez leta, ko ne bo več dosti slovensko govorečih rojakov, v krajih, kjer ni slovenske cerkve, za domače duhovnike nesmiselno, če jih bodo slovenski duhovniki prosili, naj jim "posodijo" cerkev, da bodo imeli v njej mašo za Slovence v angleškem jeziku. Avstralski župnik jim bo odgovoril, da to razbija njegovo župnijo, in to v njegovi cerkvi. — Zbiranje v slovenskih cerkvah pa seveda zavisi od tega, če bodo angleško govoreči Slovenci to želeli, oziroma če se bodo imeli za Slovence.

Kakšna so razmerja med našimi rojaki samimi z ozirom na čas njihovega prihoda v Avstralijo?

Naši rojaki so se priseljevali v Avstralijo v večjem časovnem razmahu. Izpred druge svetovne vojne jih je zelo malo. Po vojni so najprej prihajali rojaki, ki jim svet pravi politični emigranti. Večina Slovencev pa se je preselila kot ekonomski emigranti, ki so v svetu iskali kruha. Vendar pa so tudi ti šli iz domovine, ko pri nas še niso dajali potnih listov v te namene. Podoben je bil tudi odhod mnogih zdomcev v Zahodno Evropo. Zato so mnogi ekonomski emigranti šli iz domovine ilegalno. Tako so se v Avstralijo obojni

emigranti znašli v precej podobnem odnosu do domovine. Kakor so sami pripovedovali, jim v prvih najtežjih časih nihče drug ni pomagal kakor rojaki, ki so bili že tam, zlasti pa slovenski duhovniki in semtertja tudi kdo od Avstralcev. Prav presenetljive so pripovedi iz tistih časov. — Kasneje se je status emigrantov nekako legaliziral. Prek Slovenske Izselske Maticice in jugoslovanskega konzulata se je začel graditi most z domovino. Vendar je ta most dosegel predvsem ekonomske emigrante, dočim je pri političnih dostikrat na obeh straneh ostalo nezaupanje.

Poleg slovenskih verskih središč so nastajala tudi društva in klubi. V začetku so bili duhovniki njihovi soustanovitelji. Pozneje pa je prihajalo do raznih cepitev, zlasti po različnem odnosu do domovine. Gotovo je, da ima vsakdo pravico ljubiti svojo domovino. Težave pa so nastajale pri tem, kaj kdo razume pod pojmom domovina. Nekateri pri tem mislijo na svoj dom, ljudi, materin jezik, slovensko pokrajino ipd. Drugi pa v isti pojem vključujejo tudi družbeni sistem. — Lahko pa rečem, da pri Slovencih v Avstraliji nisem zaradi teh razlik opazil nobene nagnjenosti k nasilju, pač pa grenkobo v srcu, če kdo drugemu očita, da ne ljubi domovine.

S p. provincialom sva šla povsod, kamor sva bila povabljeni. V društvih sva bila prijazno sprejeta. Povsod sva se rada pridružila domačemu pogovoru in pesmi.

Gotovo ste kot slovenski škof prinesli rojakom na to oddaljeno celino kakšno sporočilo, ki je

tako ali drugače izstopalo iz vašega oznanjevanja. Morda tudi nam iz Avstralije prinašate kaj takega, kar bi nas človeško in krščansko dvignilo. Nam lahko to poveste?

Prav posebnega sporočila za rojake nisem imel. S p. provincialom sva na željo tamkajšnjih slovenskih dušnih pastirjev opravila nekakšen krajši misijon. V srcih, ki so bila že pripravljena, sva skušala ponovno utrditi temeljne krščanske vrednote za posameznike, družine in slovensko občestvo. Seveda sva jim povedala, da jih v domovini in v Cerkvi na Slovenskem nismo pozabili. Slovenska pokrajinska škofovska konferenca je prek mene poslala posebno pismeno priznanje dolgoletnim delavcem v dušnem pastirstvu med Slovenci v Avstraliji, p. Baziliju in p. Valerijanu.

Iz Avstralije pa bi res imel spodbudo za vas vse: na desetine in celo na stotine kilometrov daleč se vozijo naši rojaki ob nedeljah v slovenska središča, da so lahko pri slovenskem bogoslužju, da se po maši srečajo, pogovorijo in razvedrijo. V domovini, kjer stanujemo blizu cerkve in drug poleg drugega, tega ne znamo tako ceniti. Bolj smo si odtujeni kakor tam, kjer so velike razdalje. — Drugo sporočilo od rojakov je, da vernost, narodna zavest, kultura in pravo veselje lahko živijo skupaj.

Kljub že prej omenjenim nekaterim slabostim in težavam pa moram priznati, da sem med rojaki v Avstraliji videl mnogo dobrega in lepega. Medsebojni obiski naj bi nje kakor nas razveseljevali in duhovno bogatili.

Škof Jožef Kvas in p. provincial dr. Miha Vovk v Perthu, W. A., ob prvi skupini rojakov, ki sta jo srečala med svojim obiskom Avstralije.

Ko sem ob srečanjih v dvoranah segal v roke stotinam rojakov, so mi naročali pozdrave za svoje domače, prijatelje in znance v domovini. Nisem si mogel vseh imen zapomniti, ne morem vseh obiskati. Naj bo s tem sporočilom rojakom tu v domovini izrečeno na tisoče pozdravov iz Avstralije.

Vsem rojakom v Avstraliji od Perth do Sydneya in od Brisbane do Tasmanije, ki boste brali ta zapis ali vsaj slišali o njem, pa s tem izrekam toplo zahvalo za ljubezniv sprejem in vam želim, da bi v novem letu bili zdravi in srečni, posebej pa, da bi ostali dobri ljudje, dobri kristjani in dobri Slovenci.

Pogovor pripravil: D. K.

Pomlad
je našla pot
tudi v lepo
Logarsko
dolino . . .

Veliki teden v družini

CVETNA NEDELJA

Butaro, ki jo bo nesel otrok na cvetno nedeljo v cerkev k blagoslovu, lahko pripravljajo starši z otroki ves postni čas. Za vsako otrokovo dobro delo, premagovanje, odpoved, žrtvico, uboganje itd., si otrok zasluži sadež ali zelen list ali pisan trak in podobno, iz česar bo sestavljena njegova butara. Za to lahko starši uporabljajo risalni list, na katerem bo otrok označeval svoja dela. S tem starši že počasi pripravljajo otroka na izpraševanje vesti. Čim več bo imel dobrih del, tem lepša in večja bo butara, s katero bo proslavljal Kristusa Kralja. Z majhnimi otroki naj starši večkrat pred križem molijo kratko molitev: "Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil!" Ob tem bo otrok občutil, da se je dobri Jezus dal pribiti na križ zato, da bi nas hudobija ne premagala. Besede "žrtev, odpoved, premagovanje . . ." naj

starši in vzgojitelji pred otroki ne uporabljajo. Otrok naj spokorna dela, h katerim ga navajajo, ne vrši prisiljeno, temveč zato, "ker ima Jezusa rad". Vsaka mati dobro pozna svojega otroka, kaj nerad stori, pa bi vendar lahko storil, ne da bi bil pri tem na duši ali na telesu kaj prikrajšan. Premagovanje naj bo otrokom prikazano le v pozitivni luči, v kateri bo otrok doživel, da dobri Bog ne zahteva od nas stvari, ki nam prinašajo bolečine in trpljenje, ampak korist.

VELIKI TEDEN

Obredi velikega tedna v cerkvi naj bodo tesno spojeni z življenjem v družini. Otrok, ki bo prišel od blagoslova butar v cerkvi, naj sadeže, ki jih ima na butari, razdeli med reveže, bolnike in osamljene. Ves teden naj vlada v družini spokorni duh. Zadnje tri dni velikega tedna naj vodijo starši tudi male otroke v cerkev. Na veliki petek naj otroci doma in v cerkvi poljubijo

upodobljenega Jezusa, pribitega na križ. Prav tako tudi na veliko soboto. Na veliko soboto naj otroci sodelujejo pri pripravljanju velikonočnih jedil.

Otroci, stari nad tri leta, bodo z zanimanjem poslušali razlago pomena jedil. Lahko jo izvedemo v obliki molitve. Primer: "Rdeči pirhi naj spominjajo na tvojo kri, ki si jo za nas prelival, dobri Jezus!" Otroci vedno odgovore: "Hvala ti, dobri Jezus!"

"Korenine hrena nas spominjajo na ostre žeblje, s katerimi si bil za nas pribit na križ, dobri Jezus!"

"Beli kruh nas spominja na tvoje telo, ki si ga za nas daroval, dobri Jezus!"

"Gnjat nas spominja na gobo, s katero so ti za nas ponudili grenkega kisa, dobri Jezus!"

"Bonboni nas spominjajo na kamenje, ki so ga za nas nate metali, dobri Jezus!"

"Slane palčke nas spominjajo na biče, s katerimi si za nas bičan bil, dobri Jezus!"

"Potica nas spominja na bodečo krono, s katero si za nas s trnjem kronan bil, dobri Jezus!"

"Vsa ta jedila polagamo v košaro (jervas), ki nas spominja groba, v katerega si bil za nas položen, dobri Jezus!"

"Pokrijemo jih s prtičem, ki nas spominja prta, v katerega si bil za nas v grobu povit, dokler nisi za nas od mrtvih vstal in nam prinesel največjega veselja, dobri Jezus!"

"Nesimo jedila k blagoslovu v cerkev, ki nas spominja, da si za nas od mrtvih vstal in nam podelil čudovite darove, dobri Jezus!" In podobno.

Otroci naj prisostvujejo blagoslovitvi velikonočnih jedil v cerkvi. Naj še tako moledujejo, blagoslovljenih velikonočnih jedil ne uživajmo pred vstajenjsko mašo!

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Tudi mali otroci naj doživijo Kristusovo vstajenje! Stanovanjski prostor, v katerem se mudi družina čez dan, mora izžarevati slovesno in veselo razpoloženje. Ko na veliko soboto zvečer otroci odidejo spat, naj mati sobo olepša s svežimi zavesami, mizo pogrne z najlepšim prtom ter vso sobo okraši s cvetjem. Pred križ naj namesti okrašeno domačo velikonočno svečo, ki naj jo na velikonočno jutro tudi prižge. Na sredo mize naj postavi "velikonočni žegen". Na veliko noč zjutraj naj zbudi otroke s pozdravom: "Danes je velika noč. Kristus je od mrtvih vstal. Aleluja!"

Ta dan naj bodo otroci oblečeni v najlepše obleke, ki jih imajo. Skupaj s starši naj opravijo v okrašeni sobi jutranjo molitev in to čim bolj slovesno – z velikonočno pesmijo. Skupaj nato odidejo k vstajenjski procesiji (če ni bila že prejšnji dan) in k maši. Po vrnitvi iz cerkve naj bi oče jemal blagoslovljena velikonočna jedila iz košare, mati naj bi jih delila. Pri tem naj vlada svečano razpoloženje. Velika noč naj bo dan, ki je poln veselja, velikonočnih običajev ter lepega in poštenega razvedrila.

Velikonočni čas lahko izrabimo, da damo stanovanjskim predmetom versko vsebino, tako na primer vratom, ki imajo odločilen pomen ob Jezusovem prikazovanju apostolom na veliko noč: Kristus rad prihaja skozi vrata tistih stanovanj, za katerimi prebivajo dobri ljudje; mizi, ki je družinski oltar: Jezus sedi pri njej in deli dobrote (učenca v Emavsu); stanovanjskemu prostoru, ki je – če vlada v njem mir in ljubezen – predokus nebes, kamor je odšel Jezus, da nam pripravi prostor. itd. . .

(Krščanski zakon)

EMILIJAN
CEVC

“ŽIVEL je kralj . . .”, pravi stara pripovedka. Živel je kralj, ki se mu je ljudstvo uprlo ter ga pregnalo iz rodne dežele. Moral je bežati čez devet gora, devet voda, devet dolin, dokler ni v deseti našel mirnega zavetja sredi kmetov in pastirjev. Postavil si je kočjo iz smrekovih debel, majhno in toplo kakor srnjakovo ležišče, ter odslej živel sredi dobrih, preprostih ljudi, sam jim enak, daleč od svoje krone in prestola. In da bi si prislužil vsakdanji kruh, je pletel košare, jerbase, koše in peharje. Ljudje so prihajali in bili veseli njegovega dela, kajti bilo je lepo in potrebno; v zameno zanj so prinašali kralju kruha, sira, vina in plodov svoje dežele . . . Tako je živel pregnani kralj leto in dan, živel dve leti in ko je bilo tretje poteklo, pravi pripovedka, so prišli njegovi zvesti ter mu vrnili prestol in slavo. In kralj je srečno vladal do smrti . . .

Toda takemu koncu zgodbe naj verjame, kdor hoče – jaz mu ne! Prav nič mi ni všeč. Vedno bolj sem prepričan, da je bilo takole: Res so prišli pisani dvorjani z velikanskimi klobuki in perjanicami vseh barv, vsi kraljevi prijatelji še izza otroških let; res so prišli sivi starci, modrijani in svetovalci kraljevi; v črne halje so bili oblečeni, bele brade so jim padale do pasu, široki, nabrani ovratniki so jim kakor venec golobjih peres prekrivali ramena; res so prišli najmočnejši grofje in baroni na iskrih konjih, vsak s svojim praporcem in grbom, kakor bi oživeli stari nagrobniki po cerkvah; res so prišli vojaki v zlatih čeladah, v oklepih iz pravega srebra, s helebardami in meči, mrki in junaški. Zadaj pa so stopali paži in najlepša dekleta s polnimi naročji darov, tako lepih in bogatih,

da je vid jemalo. Prišli so in se priklonili in vojaki so udarili ob meče.

“Veličanstvo, vrni se k nam, vrni se v svojo deželo! Nove dvore ti bomo pozidali sredi vrtov, najlepšo nevesto ti bomo izbrali, da je sam španski kralj nima lepše. Vsa dežela ti bo pokorna, tisoč in tisočglava vojska bo poslušala tvoje ukaze . . .”

Pa kaj je storil mladi kralj? – Nič!

Ozrl se je po gorski vasi, preko sivih skal in vrhov. Črede ovac so prihajale z visokih pašnikov v stanovalnice, zamolklo zvonknanje kravjih zvoncev je pelo izza gozda, dimi domačih ognjišč so pokojno hrepneli nad kočami. Pogledal je kmete in pastirje, ki so se v raševini začudeno gnetli ob svilnatih oblačilih plemičev ter izdihavali iz svojih teles težko moč dežele. Pogledal je roke, ki so se odvadile prstanov ter razpokale od dela in porjavele kakor drevesni lub, pogledal je izdelke svojih rok – potem pa rekel:

“Hvala lepa, ljubi moji! Saj je vse prav in vse lepo, ampak rajši ostanem pri svojih peharjih! To je lepše in koristnejše delo kot kovati postave in vladati ljudi in deželo. Pustite me v tem tihem miru!”

In kralj je pletel peharje še dalje. Posedal je pred kočjo, uvijal med koleno rumeno slamo, namakal v škafu leskove in vrbove vitre in pletel peharje. Najprej dno, potem obod. “Pri srcu je treba začeti . . .” je pravil. Od jutra do poldneva: dva peharja; od poldneva do večera: dva peharja. Dovolj je bilo, da je živel in bil zadovoljen. Kajti resnično je bilo laže s peharji kakor z ljudmi. Slama se nič ne upira, vitre se lepo uvijajo pod prsti. Človeku se zdi, da spleta venec. Vitričnik mu je kar oživel v rokah; kar sam se je zajedel v muzeveni les, da se je zdelo, kot bi rezal v živo, sočno pomlad.

Tu nekje je zgodbe konec.

Vsi so pozabili na tega kralja in nobena zgodovina ga ne omenja. Kajti v zgodovini so veliki le tisti kralji, ki so pretočili mnogo krvi in bili krivi mnogih solza! Toda pripovedka se še spominja dobrega kralja kmetov, ki je pletel peharje . . .

Resnično, pehar je nekaj tako pristrčno lepega, da me obide veselje, kadar se spomnim nanj. Moram se smejati kakor takrat, ko sem nerodnemu prijatelju pomagal pisati zaljubljena pisma.

Poznam dekle, ki je ljubilo dve stvari na svetu: štiritletnega nečaka, ki – pa tudi ker – je bil tako otroški kakor sama, in pa pehar. Res, pehar! Takrat sem se čudil tej ljubezni, zdaj se ne več. “Ali ni lep naš pehar?” je rekla tako preprosto in samo po sebi razumljivo, da smo ji morali samo pritrditi. In “naš” je rekla! Lepo je govoriti v množini, kadar govorimo o dobrih stvareh. “Naš” pehar pomeni: moj pehar, bratov pehar, sestrin pehar, očetov, materin pehar in

končno pehar slehernega človeka, ki sede za mizo ter seže vanj po kosu kruha ali prgišču orehov. Zakaj dekle je imelo v peharju kruh in orehe. Kadar ga je prinesla iz shrambe, ga je držala z obema rokama, kakor bi pestovala otroka. Postavila ga je na mizo ter rekla: "Zdaj pa le jej; naša shramba je velika!" In potem: "Ali ni lep naš pehar?"

Kdo ve, če ga ni napravil tisti kralj iz pripovedke?

O, posoda iz zlahtnih stebel, ki si po podobi našega prgišča in ptičjega gnezda izoblikovala svoje telo! Zlata slama se je ukrivila, stebelce ob stebelcu se družno plete med voljnimi vitrami v kito; ponekod še gleda droben, izgubljen in prazen klasek iz nje. Nobenega okrasja ni na njem, stalna, lastna oblika mu zadostuje, kakor zadošča človeku skladnost njegovega telesa . . . In njegova duša še sanja o polnih žitnih klasih.

Otroci smo si večkrat povezovali peharje na glavo in se sami sebi zdeli kakor Kitajci, ki smo jih videli naslikane v knjigi na podstrešju.

Lani je prišel v našo vas samostanski brat na biro s košem in hlapčičem. Stopila sta v hišo; ko sta v veži pokušala novo slivovko ter prigrizovala kruh in slanino, smo jima nanosili pehar krljev, pehar žita, lonec medu pa še masla in masti . . . Menišču se je kar srce smejalo. Razširil je roke, kakor bi hotel vse objeti, ter zaklical nad peharji: "Bog daj, da bi bili vedno polni!"

In tak blagoslov preprostega srca je več vreden kakor možnja cekinov.

Kajti pri nas imamo cel kup peharjev.

Eden je velik; v njem nosimo fižol iz kašče; star

je že in slama štrli iz njega, kot bi mu poganjala zlatorumena brada. Dva sta majhna: v prvem je žito, v drugem pa koruza za kokoši.

Četrty je spet zelo velik in stoji prav na vrhu police. Poln je krljev in suhih hrušk; ves rjav je in lep-ljiv od mezgastih sokov suhega sadja ter diši kakor sušilnica.

Dva pa počivata v krušni kadunji in sta vsa bela od moke in na robovih se ju drži posušeno testo. In v sedmem, ki je prav za prav že odslušil, ima na kupu cunj mačka svoje mladiče: dva sta tigrasta, dva bela in vsi so še slepi.

Toda najlepši spomini na pehar so združeni s svetim Miklavžem. Ne čevelj ne porisan krožnik ni tako pripraven za Miklavževe darove kakor pehar.

Zgodnje jutro, krmežljivo nebo, mrz, duh po snegu in zavrelem mleku – na mizi pa pehar, ki grozi, da se bo kar razlezel pod preobiljem hrušk, rožičev in fig, svinčnikov, peres, zvezkov, pipcev, nogavic in kaj vem še kakšnih dobrot. Na vrhu tega nebeškega kupa pa jaha parkelj iz kruha in zelo neumno gleda z rozinovimi očmi.

O, pehar, pehar, pehar!

Poznali so ga že davni očetje, ki so se jim roke in telo že zdavnaj izpremenile v cvetje in plodove zemlje. Na starodavnih podobah v puščavskih grobnicah so vklesane lepe žene, ki v svojem objemu nosijo lokvanjevimi cvetovom podobne peharje, polne sadja, bogovom in kraljem v dar. In njegovo ime še živi v imenih mrtvih kraljev poleg imena sonca in svetega skarabeja . . .

VSTAJENJE

Gospod,
ko si svoj
težki križ oddal,
si iz groba vstal!

Velike noči
jutra žar
je Tvojega
vstajenja dar.

Narava se
s Teboj prebujala.
Mi pojemo Ti
Aleluja! . . .

Vsi čutimo
zdaj Tvojo moč,
ki mrtvece budi
in nas krepi
v trpljenju,
nekoč iz groba
žalosti
veselo prebudi
k življenju.
Aleluja!

Milka Hartman

Pehar
pisanih
pirhov

Slovenski narod in slovenska kultura

Za Zvezo slovenske akcije – JOŽE KOŠOROK

TAKO je naslov knjižici, ki jo je nekdo iz Ljubljane poslal ZVEZI SLOVENSKE AKCIJE. Moja želja je, da bi čim več rojakov vedelo za njeno vsebino.

V knjižici so zbrani govori slovenskih pisateljev na zborovanju 9. in 10. januarja 1985. Priredba je bila v Cankarjevem domu v Ljubljani pred več kot 1200 poslušalci. Vsi ti ljudje so istih misli kot smo nekateri v Avstraliji in drugod po Sloveniji v svetu: ne priznavamo nobenega jugoslovanskega "nadnaroda" in jugoslovanskega jezika v naši rodni domovini! Kaj takega so si upali početi fašisti in nacisti med okupacijo Slovenije. Iz cele knjige oz. v njej nanizanih govorov veje upor proti jugoslovanskemu raznarodovanju Slovenije, kakor se to dogaja zamejskim Slovencem. Danes se večina slovenskih pisateljev in izobražencev temu upira; vsi tisti, ki se nočejo pojaničariti. Ker imajo precej vpliva na narod, se jih Mitja Ribičič, beograjska režimska "batina", večkrat loti. Zavedne Slovence napada, češ da se nekateri slovenski pisatelji uveljavljajo s tem, da pišejo prepovedane knjige, namesto da bi se bavili z ustvarjalnim delom. Ribičič imenuje to slovensko inteligenco protirevolucionarno.

Tone Partljič, predsednik Društva pisateljev, mu je lepo odgovoril: "Predvsem mi pisatelji knjige pišemo, prepoveduje jih država oz. javni tožilec. Če oblast, Socialistična zveza, Partija in OF niso pravočasno jasno in nedvoumno spregovorili o Golem otoku, dachauskih procesih, roški likvidaciji domobrancev, bi morali pa danes pisateljem izreči spoštovanje, da so te teme odprli, legalizirali, načeli, seveda na literarni način, kar marsikomu ni všeč. Zato očitki: Zlonamerčnost, sovražnost, neobjektivnost . . . Zamolčana resnica pa ne more biti niti objektivna, niti neobjektivna. Očitajo nam, da se vtikamo v politiko. Res siti smo politizacije in političnih tem, lačni pa smo resnice!"

"Narod, ki ni suveren na zunaj, tudi navznotraj ne more biti suveren," pravi **Dimitrij Rupel**, sociolog. Potem udari po nekaterih predstavnikih jugo-režima, kot je Stipe Šušter, ki hoče na vsak način napraviti iz Slovenije jugoslovansko delovno taborišče. V takem taborišču pa kultura ni potrebna, ne znanost, ne zakonitost, ne druge duhovne vrednote. Po njegovem bi morali imeti razvoj, ki bi ne izobraževal delavstva, ampak proletariziral intelektualce. Mimogrede omenjeno: to se je zgodilo na Kitajskem v začetku 60-ih let pod geslom "Kulturna revolucija". Tam so morali

profesorji in učenjaki delati na polju in kidati gnoj iz hlevov, knjige pa so jim zažgali.

Rupel z drugimi vred protestira proti podržavljenju ustvarjalnega dela strokovnjakov in izobražencev. Taka država pa ni več narodna država, kakršno smo poznali iz evropske tradicije. Pravi, da v takšnem položaju ni več mogoče vztrajati pri geslu: "Daj državi kar je državnega, narodu kar je narojenega!" kajti država hoče imeti vse. Poleg fizičnih energij tudi jezik, kulturo, univerzo, znanost . . . Sporazum med narodom in državo je nemogoč, ker ga država uporablja kot potrošno sredstvo ter ga uničuje, medtem ko se sama krepi in razvija.

Tam, kjer posamezniki ne morejo svobodno ustvarjati, so ti pripravljeni tudi na izgnanstvo, kot na primer Aleksander Solženicin, ko je njegovo delo postalo kultura v izgnanstvu.

Marjan Rožanc pa je bolj pesimističen, ko pravi, da zdaj, ko vse kaže, da bomo morali kot narod umreti, pa vsaj umrmo lepe smrti. Razpravlja o srednjeevropski umirajoči kulturi. No, z nami umirajo tudi srednjeevropski narodi, stisnjeni med dva bloka: Zapadnega in Vzhodnega. Prvega karakterizira Rožanc kot človeka - boga s svojim potrošništvom, drugega kot monolit, tiranijo, kjer je vsaka narodna kultura izven zakona. Torej: "umreti lepe smrti", pravi Rožanc, "je vzljubiti vse tisto kar smo, čeprav je zapisano smrti, ali pa ravno zato, ker je zapisano smrti. Sprejeti, če ne vzljubiti, Jugoslavijo, ki je danes naša edina alternativa, obenem pa stremeti k narodni državi, ki je naša neodtujljiva srednjeevropska dediščina. Sprejeti Partijo, katere moč je utemeljena na nemočnem ljudstvu, na njegovi stari, panslavistični ideji in želji po družbeni pravičnosti . . . Sprejeti ves ta srednjeevropski prostor, tudi prevrtljive Avstrijce, ker je njihov sovražni pangermanizem enaka nemoč, kot je bila nemoč naš panslavizem. Pa sprejmimo še naš barok v zlatih dolenskih oltarjih, v katerih morda le prebiva skriti Bog. Samo tako lahko umremo res lepe smrti."

Ko se je **Ciril Zlobec** pripravil za kongres pisateljev v neki južni republiki, je moral spet slišati od svojega južnega kolega: "Poslušaj, Zlobec, zakaj se toliko ženete za ta svoj jezik? Poglej, kaj imamo na primer lepšega v Jugoslaviji, kot je Lepinjski vir? In vendar nihče ne ve, katero ljudstvo je to umetnost ustvarilo."

Toda ta lepota in dragocenost živita v naših srcih."

Nato govori Zlobec o Programskih jedrih kot o trojanskem konju. Omenja, kako je ljudstvo zagledano v preteklost in da narod, ki je zagledan v preteklost, je narod v stiski. In stiska je velika. "Tudi pisatelji nismo futurologisti, pa vendar bi morali misliti na leto 2000 v Sloveniji."

Bojan Štih pa se v svoji knjigi *To ni nobena pesem* - spominja, kaj je rekel jugoslovanski vodilni politik leta 1945: "Ko se bo pisalo leto 2000, ne bo več vaša slovenska Ljubljana, ampak naša jugoslovanska!" Je to le absurd? Ali pa Zlobec zdaj vidi, da se Ljubljana že potaplja v tujem morju?

Tržačan **Boris Pahor** tisti večer v Cankarjevem domu: Narodne istovetnosti ni mogoče rešiti z ideološkim izobčenjem.

Po osvoboditvi leta 1945 se je pod geslom "bratstva in edinstva" zadržal slovenski način družbenega življenja, ki naj bi ga garantiral Kocbekov pluralizem. Bratstvu in edinstvu ni kaj očitati, dokler ne obglavlja slovenske suverenosti. In to se je zgodilo. Že Srečko Kosovel je pisal dr. Šandi: "Ko bi Slovenci ne bili taki podjetniki jugoslovenstvu, bi bilo vse boljše."

Medtem, ko se v Slovenijo vsiljuje mednarodnost, je pa že leta 1984 v ljubljanskem Delu izjavil Adriano Guerra, direktor središča za mednarodno politiko Komunistične partije Italije, da je starega internacionalizma že konec, da je mrtev in pokopan. Govori o novi mednarodnosti, to se pravi: priznavati vsakega naroda vrednote in jih bogatiti.

Matica pa se danes obnaša, kakor da jo je sram svoje narodne istovetnosti. Ni ji mar, da bi se upirala asimilacijskim procesom zamejskih Slovencev, pač pa se zanima za utrjevanje svojih ideoloških postojank. Tržaški reviji *Most* in *Zaliv* danes samo še životarita zaradi matičnih cenzorjev, pa tudi zato, ker matična Slovenija preganja njihove sodelavce. Celovski *Zvon* je obetal več kot vseslovenska revija, vendar mora tudi ta mesece čakati na vstop v Slovenijo skozi beograjsko cenzuro. Slovenci smo tako prikrajšani za osrednjo revijo, saj ne smemo pisati kar bi radi. Če se danes v Sloveniji lahko malo vreč reče, ni to zaradi modrosti vladajočih, ampak radi dejstva, da je slovenstvo v matici sami dosti bolj ogroženo, kot bi si najbolj črnogledi mogli predstavljati. Vsi pevski zbori, okteti... to naše prihodnosti ne bo rešilo, če ne bomo nehali zavračati človeka, ki drugače misli, ali hodi k maši. Saj ne rešujemo rdeče zastave, razred, ampak **narodni osebki**. Preteče nevarnosti danes ni treba več dokazovati. Ni več važno, kdo rešuje Slovenijo: ali duhovnik, ali komunist, ali kdo drug. Reševati jo moramo vsi, (na levi in desni, in začeti vendarle misliti in ukrepati državniško.

Že leta 1953 je bila izražena želja v Sidru po nekem skupnem slovenskem kulturnem forumu. Leta 1984 pa je Bojan Štih prišel do zamisli vseslovenskega duhovnega parlamenta. Boris Pahor ob tem nadaljuje: "Menim, da je napočil trenutek, da tak forum res uresničimo. **Prav te dni** (januarja 1985 - op.) **kroži med Slovenci po svetu predlog za skupno akcijo v prid slovenstvu, ne glede na svetovni nazor in politično opredelitev**, vendar se zdi, da ima pred takim predlogom, ki prihaja iz Avstralije, prednost zamisel, ki je bila spočeta na Tržaškem, zdaj pa se javlja v matici v rahlo drugačni obliki."

Pahorju so ob omembi naše avstralske Zveze Slovenske Akcije navdušeno zaploskali, kakor tudi ob drugih točkah, ki so življenjske važnosti za naš narodni obstoj. Kasneje je pisal, dobili smo preko prijatelja v Adelaidi, da ga je malo skrbelo, če bo dobil publiko na svojo valovno dolžino. A ta Pahorjeva skrb je bila neutemeljena, saj je ob koncu govora aplavz potrdil, da je bil on na njihovi valovni dolžini. Obenem pa se je počutil majhnega, saj je vedel, da niso ploskali njemu osebno, ampak njegovim podanim mislim.

Korajža velja! Tudi naša ZSA je na valovni dolžini slovenskega naroda v matični domovini, ki še ni popolnoma korumpiran, ki še diha in živi svoje avtohtono narodno življenje. Zaradi režimske tiranije ZSA od tam res ne bo mogla dobiti podpisov, toda na svoj način so že začeli boj za slovenski obstanek.

Spomenka Hribar pa je na tem zborovanju priklicala v spomin Klic slovenski mladini Lidije Šentjurg iz leta 1941: "Ohraniti se nam bo mogoče le, če bomo tesno povezani med seboj, tako tesno, da bomo neprestano čutili utripe lastnega srca, lastne zavesti, ki ne bo dopuščala tujega strupa v naše ožilje. Vse kar nas razdvaja, mora odpasti! Svetovnonazorske, socialno-politične razlike ne smejo biti sredstvo za razkranjanje, kajti premestiti jih mora vsedružujoča zavest skupne usode, skupne odgovornosti in skupne borbe za osvoboditev, ki združuje vse Slovence!" Da, ta klic naj se ne presliši, je rekla Spomenka Hribar.

Slovenka
sem,
Slovenka
čem
ostati . . .

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

Sydneyski VELIKONOČNI SPORED:

Cvetna nedelja, 23. marca: Ob pol desetih bo na cerkvenem dvorišču blagoslov butaric in zelenja, nato procesija v cerkev in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona. Letos je na vrsti pasijon po sv. Luku.

Veliki četrtek, 27. marca: Ob sedmih zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje. Sledi prenos Najsvetejšega v "ječo" in molitve za duhovne stanove: za papeža, za škofe, za duhovnike in bogoslovce.

Veliki petek, 28. marca: Ob treh popoldne bo branje pasijona in beril, češčenje križa in sveto obhajilo. Nato izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu. Zvečer ob sedmih imamo pobožnost križevega pota.

Velika sobota, 29. marca: Celodnevno češčenje, molitev pred božjim grobom, razdeljena po družinah. (Pri cerkvenih vratih napišite na poseben list, kdaj imate priliko moliti. Lahko vzamete celo uro, ali pa vsaj pol ure.) – **Blagoslov jedil in skupno kratko češčenje Najsvetejšega** bo ob dveh in ob štirih popoldne. – Slovensni obredi vigilije se bodo pričeli ob sedmi uri zvečer. Najprej je blagoslov ognja, nato slavospev luči, branje svetega pisma, blagoslov krstne vode, odnoveitev krstnih obljub, sveta maša vigilije, vstajenje, zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim.

Velikonočna nedelja, 30. marca: Svete maše bodo v naši cerkvi ob osmih zjutraj (ljudsko petje), ob 9.30 dop. (zborovo petje) in ob enajstih, ko poje mladinski zbor.

Velikonočni ponedeljek, 31. marca: Praznična služba božja ob pol desetih (9.30) dopoldne.

Ostale nedelje po veliki noči je služba božja po običajnem nedeljskem urniku: ob 9.30, sobotna večerna (že nedeljska) maša pa ob sedmih.

BUTARICE bomo delali z otroci in starši na cvetno soboto, 22. marca, ob desetih dopoldne. Prinesite primerno zelenje, ostalo pa bo na razpolago pri nas.

BOŽJI GROB bo na veliki petek po končanih obredih in ves dan na veliko soboto. Vabimo vse, da se udeležite češčenja Najsvetejšega v božjem grobu.

WOLLONGONG - FIGTREE: Na cvetno nedeljo, 23. marca, bo ob petih popoldne na prostem blagoslov zelenja in butaric, nato procesija v cerkev, kjer bo sveta maša in branje pasijona. – Na **veliki četrtek** (27. marca) bo spominska sveta maša zadnje večerje ob sedmih zvečer. – Na **veliki petek** (28. marca) bo opravilo tega dne prav tako ob sedmih zvečer. Na sporedu bo isto kot v Merrylandsu ta dan ob treh popoldne. – Na **veliko soboto** (29. marca) bo ob dveh popoldne sveti križev pot in blagoslov jedil. – Na **velikonočno nedeljo** (30. marca) bo praznična sveta maša izjemoma že ob 11.30 dopoldne. – Prilika za sveto spoved bo vsakikrat pred službo božjo.

CANBERRA ima slovensko mašo na velikonočno nedeljo (30. marca) ob šesti uri zvečer. Spoved.

BRISBANE ima slovensko mašo na velikonočno nedeljo (30. marca), v St. Mary's Church, South Brisbane, ob šestih zvečer. Prilika za spoved.

SURFERS PARADISE ima slovensko službo božjo na velikonočni ponedeljek, 31. marca, ob deseti uri dopoldne. Sveta maša bo v novi farni cerkvi na 40 Hamilton Street, en blok proč od dosedanje cerkve, kjer smo se sestajali. Pred mašo prilika za spoved.

NEWCASTLE: slovenska maša bo na belo nedeljo, 6. aprila, ob šestih zvečer. Spovedovanje pred mašo, po maši pa običajna čajanka v dvorani.

DVA DUHOVNIŠKA OBISKA iz domovine je že p. Bazilij omenil v prejšnji številki, zdaj moram dodati, da sta obiskala tudi nas v Sydneyu. G. Joško Kovačič, bivši župnik v Knežaku in sedaj župnik v Jelšanah, ima tu mnogo svojih bivših faranov, ki so bili srečanja zelo veseli. Na zadnjo nedeljo februarja pa je bil med nami g. Jože Hočevar, župnik v Motniku pri Kamniku in upravitelj sosednje župnije Špitalič. Razdalja med domovino in Avstralijo se menda res krajša. Pred leti je bila prava redkost, če nas je obiskal slovenski duhovnik – no, pa tudi zdaj ni ravno prepogosto. Gostje duhovniki so vedno dobrodošli med nami. Navadno nam tudi radi pomagajo z maševanjem in pridiganjem, kar je za nas malo oddiha, verniki pa imajo tudi radi malo spremembe in zlasti imajo radi, če duhovnika poznajo iz domovine.

POROČILI SO SE:

Joško Viktor Šajn, Edmondson Park, N. S. W., sin Danila in Zofije r. Smerdel, rojen v Wentworthville in krščen v Blacktownu, in **Linda Deborah Tilley**, hčerka Leslija in Marije r. Flouse, rojena v Liverpoolu in krščena v Merrylandsu. — Merrylands, med poročno mašo 1. marca 1986.

Vojko Trebar, Harris Park, N. S. W., rojen v Kranju in krščen v Predosljah, sin Jožeta in Viktorije r. Ornik, in **Tereza Kaposi**, rojena in krščena v Angliji kot hčerka Jožefa in Ane r. Ferencz (po starših mažarskega rodu). — Merrylands, 15. marca 1986.

KRST SO PREJELI:

Robert Kariž, Regents Park, N. S. W. Oče Jože, mati Cvita r. Penova. Botrovala sta Pavel in Ana Cis. — Merrylands, 8. februarja 1986.

Natalie Daniela Herrera, Dulwich Hill, N. S. W. — Oče David Nelson, mati Branka r. Ule. Botra sta bila Toni in Julija Ule. — Merrylands, 16. februarja 1986.

Daniel Paul Magill, Bossley Park, N. S. W. Oče Kevin William, mati Irma r. Barba. Botra sta bila Peter Barba in Sharon Szeto. — Merrylands, 16. februarja 1986.

Allan James Beslić, Marrickville, N. S. W. Oče Slavko Vojnovič, mati Marija Beslić. Botrovala sta Josip in Ana Ivančič. — Merrylands, 16. februarja 1986.

Linda Deborah in **Nathan Wade Tilley** (mati in sin), Leumeah, N. S. W. Lindi je bila botra njena sestra Terry Stevenson, Nathanu pa Danilo in Zofija Šajn. — Merrylands, 22. februarja 1986.

Joseph James Andrejaš, Northmead, N. S. W. Oče Jože, mati Andrejka r. Sodja. Botra sta bila Zrdavko Tomažin in Brigita Andrejaš. — Merrylands, 22. februarja 1986.

Michael Joseph Lebernegg, Dapto, N. S. W. Oče Joseph, mati Sylvia r. Konrad. Botrovala sta Eddy Joseph Konrad in Tanja Markočič. — Figtree, 23. februarja 1986.

Vsem novokrščenim, njih družinam in botrom, naše iskrene čestitke. Bog jim daj pomoč, da bi rastle in napredovali v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

NAŠA POKOJNA

Dne 4. februarja je v Prince Alfred bolnišnici v sydneyskem okraju Camperdown zaključil svojo zemsko smrt in pokop zvedeli šele nedavno, ker nas nihče ni obvestil. Pokojnik je bil rojen 4. aprila 1931 v Mariboru in se je menda prvič priselil v Avstralijo leta 1953., se vrnil domov, pa z družino zopet prišel med nas. Zadnja leta je živel v Tempe bolj samotarsko življenje, zaposlen pa je bil do izgube zdravja v tovarni stekla (AGI) v Redfern. Grob je dobil na pokopališču Emu Plains. V Newcastlu zapušča ženo Angelo in sina Franca, v Sydneyu sina Alberta, v domovini v Slovenski Bistrici pa je hčerka Zalika kot sestra novinka pri frančiškankah Brezmadežne, kamor je odšla lani iz samostana naših sester v Kew. Svojo rodno sestro pa ima pokojnik v Geelongu, Victoria.

Na pepelnico sredo, 12. februarja letos, je v bolnišnici v Lidcombu umrla **NORINA OBLJUBEK**, rojena Coughi. dne 29. januarja 1920 v Modeni, Italija. Pokojnica je veliko let trpela za revmatizmom, zadnje leto pa se je razvila rakova bolezen, ki je bila tudi glavni vzrok njene smrti. Pokojnica je doživela hud udarec, od katerega se ni nikoli opomogla, ko je pred šestnajstim leti v prometni nesreči izgubil življenje trinajstletni sin Danny. Pred smrtjo je prejela svete zakramente in tako lepo pripravljena odšla s tega sveta. Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v petek 14. februarja, nato je sledila upepelitev v Pine Grove krematoriju. — Norina zapušča moža Karla, sina Kennyja Gruntar (iz prvega zakona), hčerko Heleno por. Williamson, ki živi v Wollongongu, vnuka-dvojčka Allana in Roberta ter vnukinji Julie in Loro.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom naših pokojnih, s. Zaliki pa še posebej, ko ni mogla niti na očetov pogreb. Pokojna priporočam v molitev!

P VALERIJAN

Veselo **PIRHOVANJE** prireja sydneysko versko središče tudi letos na **binško ponedeljek (31. marca)** od osmih zvečer dalje v cerkveni dvorani. Za ples bo igral ansambel Štefana Šerneka "Alpski odmevi". Na sporedu je tudi nagradno žrebanje. Vsi vabljeni! — Enako ste vabljeni tudi na **KONCERT LJUBLJANSKEGA OKTETA**, ki bo v dvorani verskega središča v Merrylandsu v **soboto 5. aprila** s pričetkom ob sedmih zvečer. Običajna sobotna maša, ki velja za nedeljsko, bo ta dan izjemoma že ob 5.30 namesto ob sedmih zvečer.

UMRL JE BOŽJI PEVEC, je oznanila "Družina" ob smrti biseromašnika, bivšega dolgoletnega domžalskega župnika in priznanega skladatelja **prof. dr. msgr. Matija Tomca**. Dne 10. februarja se je k njegovemu pogrebu v Domžalah zbralo veliko vernikov in nad šestdeset duhovnikov, pogrebne slovesnosti pa je vodil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar skupaj s škofom dr. Stanislavom Leničem. Skladatelj Tomc je bil izredna duhovniška osebnost, kot glasbenik pa velikega pomena za našo cerkveno glasbo, četudi so morda njegove necerkvene kompozicije številnejše od cerkvenih. Velika vrzel bi bila v naši glasbi brez njegovih priredb starih narodnih pesmi. Pri komponiranju ni bil nikoli površen: vsaka njegova skladba je bila izpiljena in dodelana. Poleg pesmi, od katerih so se mnoge našemu ljudstvu zelo priljubile, so znane Tomčeve "slovenske maše", ki jih je naravnost preroško komponiral že pred zadnjo vojno in so dobile bogoslužno potrditev po drugem vatikanskem cerkvenem zboru.

Prof. Matija Tomc je pred nekaj leti prejel častni naslov Monsignorja in tudi častni doktorat ljubljanske teološke fakultete, za Prešernovo nagrado pa sta ga po dvakrat predlagali Domžalska kulturna skupnost in pa Društvo slovenskih skladateljev. Žal nista uspeli, četudi bi naš pokojnik Prešernovo nagrado za svoje narodno delo zaslužil. Pa mu je dal končno nagrado Prešeren sam: Matija Tomc je umrl ravno na njegov praznik, 8. februarja.

KRANJSKA GORA je priznana kot največje zimsko-športno središče vse Jugoslavije, ne le Slovenije. V letošnjem februarju je imela na oddihu okoli štiri tisoč smučarjev. Med njimi je polovica gostov iz drugih držav, največ iz Anglije in skandinavskih dežel. Vsi kranjskogorski hoteli in tudi zasebne sobe za go-

ste so bile domala zasedene. Pogoji za dobro smuko so bili idealni, snega več kot dovolj, smuške steze dobro urejene in vreme na splošno zares odlično.

SKUPNO AKCIJO so pričeli tržaški takoimenovani "Zeleni alternativci" in pa zagovorniki zdrave narave v matični domovini. Začeli so pobirati podpise v obmejnih odmočjih, s katerimi hočejo preprečiti gradnjo termoelektrarne v Miljah pri Trstu, kakor tudi gradnjo termoelektrarne Plomin na jugu Istre. Če jim bo protest uspel, bomo pa videli kasneje. . .

LJUBLJANSKO TROMOSTOVJE, Plečnikovovo delo in vsekakor arhitekturni simbol Ljubljane, je nedavno poškodoval tovornjak, ki je iz neznanega vzroka zapeljal po klancu in se zaletel v ograjo. Popravila so se pričela kljub zimi, Potapljače so najeli pri Društvu za raziskovanje jam, da so iz motne in ledenomrzle Ljubljanice potegnili več stebričkov in drugih kosov razbite ograje. Tako so restavratorji ljubljanskega Zavoda za spomeniško varstvo lahko pričeli z deli.

SLOVENEK Rok Petrovič je postal prvi slalomski mojster na svetu. Zmago je dosegel na Desetem Slalomu za svetovni pokal v norveškem Lillehammerju, kjer je osvojil zlato medaljo pred Ingemarjem Stenmarkom in Marcom Girardellijem in dobil v znak priznanja mali kristalni globus. Uspeh je bil še toliko večji, ker je peto mesto osvojil Grega Benedik, osmo pa Bojan Križaj. Lahko smo ponosni na te svoje rojake izpod Triglava.

KOPER je praznoval ob koncu februarja desetletnico oddaje svoje televizije "Odperta meja". Ta oddaja je namenjena Slovincem v Trstu in njegovi okolici, na Goriškem in v Beneški Sloveniji. Od enkrat na teden se je povečala na petkrat tedensko in pravijo, da je zelo odmevna.

LJUBLJANA je bila gostiteljica prvega mednarodnega simpozija o intenzivni terapiji otroka (leta 1981), letos pa je sprejela drugi tak simpozij. Glede na izredno odmevnost tega prvega srečanja so zaupali nalogo organizacije naslednjega simpozija zopet

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

S QANTAS do Zagreba!

Dne 20. maja, 17. junija, 1. julija in 15. julija lahko letite s Qantas direktno do Zagreba, kar je ugodno zlasti za rojake, ki želijo obiskati svojce na Dolenjskem in Štajerskem. Nazaj se lahko vrnete tudi s Qantas in to po lastni želji: preko Rima, Frankfurta ali Beograda.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

enoti za intenzivno terapijo otroka na Pediatričnem oddelku kirurških strok ljubljanskega Univerzitetnega kliničnega centra. V statutu Evropskega združenja so kot najboljšo rešitev za zdravljenje otrok, ki jim odpovedo življenjske funkcije, zapisali prav ljubljanski model.

V ŠENTJERNEJU so odkrili v ladji stare baročne cerkve sv. Jerneja zanimive in nepričakovane ostanke kar treh starih cerkva. Dve sta romanski iz 12. in 13. stoletja, tretja pa je starš gotška. O prvih dveh pravi poročilo, da sta prava redkost na Slovenskem. Pri izkopavanju so našli tudi šestdeset okostij, tri srednjeveške novčiče in pa spinko za pas.

SLOVENIJA je v enajstih mesecih lanskega leta izvozila za 5 % več kot pa je uvozila, dočim je vsa Jugoslavija v istem obdobju izvozila 14,5 % manj kot pa je uvozila. Z drugo besedo: Slovenci se lahko še tako trudijo za dvig gospodarstva in zmanjšanje dolgov: če ostale republike ne bodo resno poprijele, ne bo šlo nikamor.

MISIJON bodo imele vse ljubljanske župnije ob priliki letošnjega "evharističnega leta", ki ga je oklicalo vodstvo Cerkve na Slovenskem za petdesetletnico evharističnega kongresa v Ljubljani (1935). Vsak vernik v slovenski metropoli naj bi začutil, da se dogaja nekaj pomembnega: nastopil je čas duhovne obnove, ki je čas milosti in ne sme mimo. Saj je misijon predvsem božje delo, verni Ljubljani naj ga sprejmejo z odprtim srcem, delo misijonarjev pa podprejo z molitvijo in žrtvami. — Te misli je razvil škof Kvas, ko je 14. februarja z dvajsetimi duhovniki odprl misijon za župnije vzhodnega dela Ljubljane. Zbrali so se v novi cerkvi Vseh svetih na Žalah. Škof Kvas je med slovesnostjo gostom duhovnikom, ki bodo vodili po različnih krajih misijon, izročil križe v znamenje, da jih pošilja med vernike Cerkev, kakor je Kristus nekoč razposlal apostole oznanjat evangelij.

SLOVENSKI ŠOLARJI imajo nekatera učila v srbohrvaščini. Tako na primer ne obstaja slovenska izdaja globusa, kakor tudi ni nekaterih zemljevidov celin. So pa tudi šole, v katerih vlada glede rabe slovenščine brezbriznost šolskega vodstva. Tako se je nekdo pritožil v dnevnem časopisju, da imajo na steni srednje tehnične šole v Celju periodni sistem elementov v srbohrvaščini, četudi se lahko isto učilo dobi tudi v slovenskem jeziku.

ALKOHOLIZEM se po Slovenskem naglo širi ter ga je vedno več. Poročilo iz slovenjegraške občine pove, da imajo tam že 1500 alkoholikov. Podatke je zbral in predložil na občinski seji dr. S. Stoporko. Dejal je: "To je že zastrašujoče. Ljudje se ne zavedajo, kako velika je škoda zaradi te bolezni. Skrb vzbujajoče je tudi dejstvo, da je med alkoholiki veliko mladih. Pozivi koordinacijskega odbora za boj proti alkoholizmu, ki jih pošiljamo v delovne organizacije, so brez odziva. To se bo gospodarstvu in vsej družbi zelo maščevalo."

Tudi iz drugih krajev naše rodne domovine poročila o preobilnem uživanju alkohola niso redka. Še bolj zastrašujoča pa so poročila o narkomanih, katerih število občutno raste zlasti med mestno mladino.

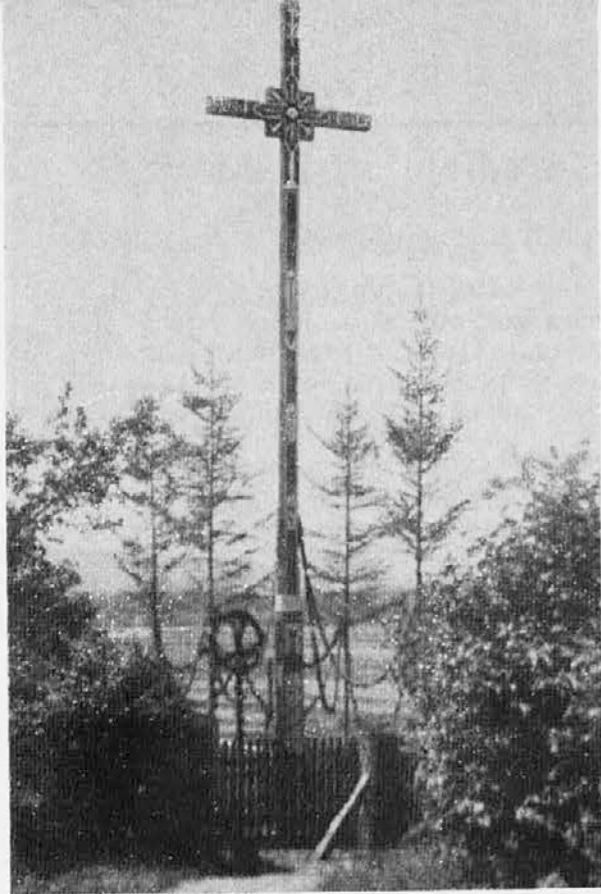
Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Evharištični križ, ki ga je postavila župnija Velika Nedelja pri Ormožu

SKORO najbolj vidni izraz notranje priprave na evharistični kongres so dali naši slovenski zemlji evharistični križi, ki so v predkongresnih mesecih dan za dnem rastle ob naših cerkvah, po naših holmih in gričkih in tudi po visokih gorah. Ni je slovenske župnije izpod Karavank do Ljubljanskega polja, od Kamniških planin do zelenega Pohorja in obronkov Slovenskih goric, ki ne bi bila postavila kongresnega znamenja. Prva misel na kongresne križe je bila ta, naj bi križ bil le spomin in opomin na kongresno pripravo. Postavljen naj bo sicer na vidno mesto, vendar naj bo preprost, tako so se glasila prva navodila. Pa naši ljudje so misel zajeli vse globlje in izoblikovali postavljanje evharističnih križev v pravo ljudsko pobožnost. Prva poročila so poudarjala le, kako visok je križ in iz kakšnega lesa je stesan. Površen opazovalec bi sodil, da je v tem le neko kosanje, kdo bo postavil višji in vidnejši križ. Kmalu pa smo videli, kako je ideja evharističnega križa zagrabila naše ljudi v globino duše. Na postavitvev evharističnega križa so se ponekod pripravljali s tridnevniciami, povsod pa so to dejanje združili s cerkveno pobožnostjo. Z gorečimi baklami v rokah so se odpravili zlasti moški

Jezus je odgovoril in rekel: "Zdaj je sodba jaz bom, ko bom z zemlje povišan, vse pritegnem bo umrl. Ljudstvo mu je odgovorilo: "Mi smo poviš ti, da mora biti Sin človekov povišan? Kdo sa je luč med vami. Hodite, dokler imate luč, da

OB 50-LETNICI

in letošnjem "EVHARISTIČNEM LETU" bomo obnovljali spomine na junij 1935 v Ljubljani. Naj nam pomagajo utrditi našo vero in zvestobo Bogu!

v procesiji na mesto, kjer se je dvigal evharistični križ. V bližini je zagorel mogočen kres, ki je skrivnostno in veličastno ožarjal vso okoličico. Po nagovoru in litanijah presv. Srca Jezusovega je vsa farna družina kot zavriskala v navdušeni pesmi: Kraljevo znam'nje križ stoji. Možje in fantje so ob križu prisegli zvestobo verskim načelom in trdno odločeni zahtevali: Kristus mora kraljevati! Ganjeno ljudstvo se po končanih slovesnostih kar ni moglo raziti. Verniki so nepremično strmeli v znamenje, od katerega edino moremo pričakovati rešitev iz tegob in bede življenja. Iz nekega poročila razberemo, da je vsa verna množica po končani svečanosti pritisnila h križu in ga poljubljala. In zopet drugje so ljudje vse nedelje pred kongresom po dopoldanski službi božji prihajali k evharističnemu križu kot na božjo pot in tam molili in se zatekali k Bogu za pomoč in blagoslov.

Kako zelo se je priljubila ljudem misel evharističnega križa, razberemo tudi iz tega, da sō skrbno poiskali dan, ki bi bil najbolj primeren za to pobožnost. Tako vidimo, da so veliko križev postavili na god sv. Pashala Bajlonskega (17. maja), na prve petke v mesecu, prve nedelje v mesecu, zlasti veliko na veliki petek, dalje na veliko noč, na dan pred binkošti.

Križe so postavljali najrajši na zelo vidnih mestih, na gorah, na gričkih v bližini cerkve, v ravnini ob najbolj prometni cesti. Ponekod so jih pritrtili na cerkveni zid. Zopet drugje so primerno okrasili in obnovili križ, ki se je že prej nahajal na primerno vidnem mestu. Namesto križa so ponekod postavili evharistične spominke druge vrste. Tako so tu pa tam prenovili cerkvene oltarje, drugje zgradili kapelico (krasno ka-

Božja beseda

svetom, zdaj bo vladar tega sveta izgnan. In To pa je govoril, da je označil, kakšne smrti postave, da Kristus ostane vekomaj; kako pravi človekov?" Jezus jim je rekel: "Le še malo časa bjam tema." Jan 12, 30 - 35

pelico s kipom Kristusa Kralja, ki je delo kiparja Boža Pengova, so na primer zgradili v trajen kongresni spomin v Cerkljah pri Kranju). Križe so skoro povsod okrasili z evharističnimi znaki, hostijo, kelihom, ali pa s primernim napisom. Nešteto je križev, ki so jih opremili z električno razsvetljavo, da še v noči spominjajo mimoidoče na veliki dogodek, ki ga je doživel naš narod. Značilno pri vsem tem je dejstvo, da je iz ljudstva samega izhajalo neko sveto navdušenje, ki mu kar ni bilo mogoče zadostiti. In tako je po nekaterih župnijah zraslo po dvoje, troje, petero, neke celo šestnajst evharističnih križev. Ljudje so sami od sebe postavljali na vzvišenih mestih to odresilno znamenje, želeč pripomoči po svojih močeh h kongresni pripravi. Ko so na primer na neki cerkvi v Slovenskih goricah zidarji popravljali streho, so iz lastne vneme iz stare in nove opeke setavili križ, ki naj bi bil v spomin na evharistični kongres.

Ob prvi misli na evharistične križe smo menili, da bodo to le znamenja, ki bodo ljudi spominjala na kongres, ki se bo vršil v nekaj mesecih, in jih opominjala, naj svoje duše nanj pripravijo. Pa je ta misel tako silno zajela slovensko ljudstvo, da je evharistične križe postavilo ob takih svečanostih in s takim navdušenjem, da bi bila škoda podreti križe po kongresu. In tako je ostala slovenska zemlja zaznamovana z zmagoslavnim znamenjem križa, ki se kot velika prošnja dviga proti nebu, naj bi Vsemogočni dodelil našemu narodu srečnejše čase. Kakor je križ bil našim prednikom opora in uteha v času turških navalov, kakor jih je obvaroval protestantstva in drugih verskih zmot, tako naj štiti našo zemljo in naš narod pred novimi mračnimi silami, ki vstajajo, da nas odtrgajo od Kristusa in njegovega odresilnega znamenja. Prav evharistični kongres s svojo globoko pripravo je pokazal vero slovenskega človeka, da mu je v znamenju križa zmaga zagotovljena.

Tako beremo o evharističnih križih v obsežni knjigi, ki je izšla v spomin na kongres v letu to prireditvi. Naj tu dodamo še nekaj misli o tem iz Kolaričeve knjige "Škof Rožman". V drugem delu beremo tole:

Molitev in številne prireditve so pripravljale srca na veliki evharistični kongres. Toda škof Rožman, ki je

ves gorel za Kristusa, pod podobo kruha skritega v sv. Rešnjem Telesu, je v svoji iznajdljivi ljubezni zamislil še dve sredstvi, ki sta med ljudstvom nenavadno poživili zanimanje za kongres. To so bili evharistični križi in navzočnost milostne podobe Marije Pomagaj na kongresnih svečanostih v Ljubljani.

P. Odilo Hajnšek OFM piše, da so tako imenovani evharistični križi bili "zamisel največje važnosti, ki je vezala duhovno ali notranjo in zunanjo pripravo za evharistični kongres." Nekateri so evharistične križe imenovali kar "Rožmanove križe". P. Odilo pravi o njih pomenu takole: "Tukaj se je pokazal škof Rožman res velikega in globokega poznavalca slovenskega ljudskega srca. Misel je čisto slovenska, popolnoma naša in morda v zgodovini Cerkve edinstvena. V nekaj mesecih je bila vsa naša slovenska dežela v senci evharističnih križev. Po naših gričih in gorah so kar zrasli veliki leseni križi, pomembno okrašeni in posebno za Gospodove dni slovesno razsvetljeni. Ponoči se je videlo, kot bi ti križi bili prikazni na nebu. Kakor so nekdanji naši pradedje našli najvzvišenejša in najlepša mesta, da so na njih zgradili stotine za našo zemljo tako značilnih cerkvic, tako je sedaj gorečnost za slavo evharističnega Kralja izbrala najvidnejše točke v fari in jih zaznamovala s križem." (...)

Evharistični ali "Rožmanovi križi" pa našega ljudstva niso pripravljali samo na bližnji evharistični kongres, ampak tudi na temno bodočnost, ki se mu je z naglimi koraki približevala. "Ti evharistični križi so postali znamenja vere in neustrašne zvestobe Bogu: Postavili so te križe možje in fantje, predvsem naši kasnejši mučenci. Morda so se prav pri postavljanju teh križev napili poguma in junaštva v veri. Ti križi so bili najdragocenejši dokument pravovernosti naših mož in fantov. . . . O, to niso več tisti moški, ki so včasih sramežljivo postajali pri zadnjih vratih ali celo zunaj cerkve, to so borci za evangeljske vzore, apostoli nove dobe, ko naj križ premaga vsa znamenja zmote in laži. Občudujemo velikega pokojnika škofa Rožmana, kaj je znal zamisliti ta glasni klicar in veliki glasnik moškega sveta. Bog sam vedi, koliko naših fantov in mož, ki jih je na tisoče in tisoče popadalo v boju za vero, koliko bi jih bilo omagalo, morda odpadlo, če bi ne bili pred desetimi leti tako navdušeno prepevali ob evharističnih križih: 'O sveti križ, življenja luč, o sveti križ, nebeški ključ! Ponižno te častimo, zvestobo obljubimo!' Z idejo evharističnih križev je škof Rožman naše fante in može, ki so padli, ohranil v zvestobi do konca. Tudi tukaj velja pokojnikovo geslo: Križa teža in plačilo!"

Pomen evharističnih križev so pravilno ocenili tudi nasprotniki Kristusovega kraljestva, ki so naslednja leta v strastnem sovraštvu do vsega božjega te križe skrunili in podirali.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE: Cvetna nedelja (23. marca) — Osmo maša kot običajno, ob desetih pa bomo imeli ob lepem vremenu mašo na prostem pri lurški votlini. Pred mašo blagoslov butaric, oljčnih vejic in drugega zelenja. Pripravite svojim otrokom domače butarice, sicer pa jih boste mogli kupiti pri nas: članice Društva sv. Eme jih vsako leto napravijo lepo število, izkupiček pa bo šel v Sklad bodočega Doma počitka. — Kot običajno boste vsi udeleženci maše dobili blagoslovljene oljčne vejice.

Veliki torek (25. mar.) — Ta dan je praznik Gospodovega oznanjenja. Imeli bomo večerno mašo ob pol osmih in opravili tudi postno pobožnost križevega pota. Po maši je prilika za sveto spoved — izrabite jo, da ne boste zadnje dneve velikega tedna preveč čakali!

Veliki četrtek (27. mar.) — Dan spomina zadnje večerje, ustanovitve duhovništva in presvete Evharistije. Večerna maša ob pol osmih (7.30), po maši spovedovanje. — Zelo bi želeli, da bi bila ta maša zaradi pomembnega spomina vse bolj obiskana, kot je bila doslej. Pričnimo z njo tri velike dneve pred Gospodovim vstajanjem — sodelovanje nas bo duhovno zelo obogatilo.

Veliki petek (28. mar.) — Dan spomina Odrašenikove smrti na križu in pokopa. **Dopoldne ob enajstih** bomo opravili pobožnost križevega pota (v lepem vremenu na dvorišču pred lurško votlino, sicer pa v cerkvi). Prilika za spoved. — Pomembni obredi dneva (molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov) bodo **popoldne ob treh**. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za velikonočno spoved.

Velika sobota (29. marca) — Ves dan je prilika za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem do-

mu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede velikonočne vigilijske bomo pričeli zvečer ob osmih, v lepem vremenu seveda na prostem pri votlini. (Naj tu ponovim vsakoletno prošnjo možem in doraščajoči mladini, naj se ne zbirajo za cerkvijo ob glasnem govorenju, ki tako moti resne vernike. Kdor ne pride k bogoslužju s pravim namenom udeležbe, naj raje ostane doma!) Blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, slovesna hvalnica; branje beril; blagoslov velikonočne vode, obnova krstnih obljub. Sledi maša velikonočne vigilijske, po njej pa naš domači običaj VSTAJENJA s procesijo. Po končanih obredih, ki jih bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim, bo še **blagoslov velikonočnih jedil**. Kdor bi želel odnesti domov novo blagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko!

Velika nedelja (30. mar.) — Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. **Deseta maša bo slovesna in v lepem vremenu na prostem pri votlini**. Pred vsemi mašami bo tudi prilika za velikonočno spoved, po vseh mašah tega dne pa **blagoslov velikonočnih jedil**.

Velikonočni ponedeljek (31. mar.) — Spored bogoslužja je nedeljski: ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, Ardeer, East Keilor, Keilor, Avondale Heights . . .) ima priliko za slovensko spoved v **sredo velikega tedna (26. mar.) od sedmih do osmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno zbiramo k slovenski maši vsako drugo nedeljo meseca ob petih pop. (Prihodnjič na nedeljo 13. apr.).

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, West Footscray . . .); slovenska spoved bo v cerkvi sv. Leona Velikega, North Altona, v **torek velikega tedna (2. aprila) od 5.30 do 6.30 zvečer**.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, East Bentleigh in Bentleigh, Clayton, Dandenong . . .); tamkajšnji slovenski verniki bodo lahko opravili spoved v domačem jeziku v cerkvi sv. Jožefa, Springvale na **veliki četrtek od pete do šeste ure zvečer**. Ne pridite kasno, ker bom moral ob šestih gotovo zaključiti, da bom pravočasno v Kew za večerno mašo!

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko spoved bo pri cerkvi sv. Družine, Bellpark, na **veliki petek (28. marca) zvečer od šestih do sedmih**. (Če bo cerkev zasedena, bo spovedovanje v župnišču.)

MORWELL in okolica: Velikonočna spoved za tamkajšnje rojake bo v **ponedeljek velikega tedna (24. marca) od sedmih do osmih zvečer**. Cerkev

Srca Jezusovega, kjer se običajno zbiramo k slovenski maši vsaka dva meseca. Prihodnja maša bo na nedeljo 27. aprila ob sedmih zvečer.

WODONGA – **ALBURY** ter rojaki okolice: Slovensko mašo bomo imeli na cvetno nedeljo (23. marca) ob sedmih zvečer (namesto ob petih). Prilika za velikonočno spoved v domačem jeziku eno uro pred mašo (od šestih do sedmih). Duhovnik napravi za ta obisk vselej dolgo pot – izrabite priliko, ki Vam jo nudi!

TASMANIJO bom letos mogel obiskati na velikonočni ponedeljek. K slovenski maši se bomo zbrali na običajnem kraju (cerkev sv. Terezije, Moonah) na 31. marca ob šestih zvečer. Pred mašo je prilika za slovensko velikonočno spoved. Potrudite se z udeležbo, da nas bo čim več in bo srečanje lepše! In povejte o slovenski maši rojakom, ki niso naročeni na Misli! Na svidenje torej na ponedeljek po veliki noči!

Slovenska radijska ura na 3EA – v jutru velikonočnega ponedeljka (31. marca) od sedme do osme ure, bo imela **VELIKONOČNI SPORED** in bo tudi letos v priredbi našega verskega središča. Ne pozabite odpreti radijske aparate in prisluhniti našim lepim velikonočnim melodijam!

+ Zadnjič sem objavil poroke in zaradi pomanjkanja prostra izpustil krste. Zato jih bo danes daljša vrsta. Porok pa pri nas v februarju ni bilo. Objavil bi rad vseeno dve poroki: Prva je bila 7. novembra v Marijini cerkvi v North Melbourne. Zakonsko zvestobo sta si objubila **Luigi Iannaconz** in **Olga Tomažič**. Nevesta

je iz Lavertona in krščena v kapeli Baragovega doma (takrat cerkve še nismo imeli), po pokojnem očetu Jožefu Tomažiču slovenskega rodu. Druga poroka pa je bila 15. februarja v cerkvi sv. Damiana, Bundoora! **Stephen Mark Amiguet** je dobil za življenjsko družico **Hermine Marijo Muster**, hčerko v slovenski družini Hermana in Ane Marije Muster. Hermine je bila rojena v Melbourneu in prav tako krščena v kapeli Baragovega doma. – Naše čestitke in najboljše želje novoporočencem!

+ Krstna voda je dne 15. decembra oblila hčerko Antona **Zrimška** in Olge r. **Shober**. Prinesli so jo iz Macleoda, klicali pa jo bodo za **Natalie**. – Isti dan je pri našem kamnu krstila svojega prvorojenca mlada družina **John Horvat** in **Daniela r. Majcen, Craigieburn**. Ime so mu dali **James Julian**. – Dne 22. decembra je bil krst **Kristine**, nove članice družine **Draga Starca** in **Estere r. Bratovič**. Prinesli so jo iz West Footscraya. – Prvi krst novega leta je bil na sam novoletni dan. Iz Glenroya sta prišla s svojo ljubko prvorojenko – **Caroline Ann** jo bosta klicala – **Frank Lenarčič** in **Doris r. Logar**. – Dne 11. januarja smo krstili **Denisa Aleksandra**. **Branko Bazon** in **Alexandra Rojas** sta ga prinesla iz Thornburyja. – Za **Louiso** pa bodo klicali hčerkico v družini **Slavka Kocjančiča** in **Marije r. Peteh**. Prinesli so jo iz Templestowe in krstna voda jo je oblila 1. februarja. – Na dan 8. februarja je bil krst **Marine Fiorelle**. Prinesla sta jo **Drago Juriševič** in **Sonja r. Marušič, Northcote**. – **Melinda Marija** pa je prvorojenka v družini **Petra Baša** in **Ane r. Žužič, Templestowe**. Krst je bil 15. februarja. – Dne 17. februarja smo imeli krst bratca in sestrice, **Andreja Jožefa** in **Mirande Sonje**. Starša sta **Roman Haler** in **Sonja r. Sabalič** ter sta z mamo pri-

Še en spominček na visoki obisk pred božičem: škof **Kvas** med našimi gospodinjami (članice Društva sv. Eme), ki skrbe za kuhinjo cerkvene dvorane v Kew. Vsakdo, ki ga je srečal, bo hranil v toplem spominu njegovo očetovsko prijaznost in dostopnost za sleherni domači pomenek.

Misli, Marec 1986

šla iz East Keilorja. — Zadnja je bila krščena Erin Maree, nova članica družine Graema Williama Lowe in Ane Jožefine r. Mikuš. Dne 22. februarja so jo prinesli iz Mulgrave.

Družinam iskrene čestitke, za novokrščence pa prošnja k Bogu, da bi jih vselej spremljal s svojo milostjo!

+ V februarju smo spet pričeli s poukom Slomškove šole. Letos se je vpisalo komaj 15 učencev. Morda se bo še kdo pridružil v teku leta, a upadanje števila učencev je zaskrbljujoče in nam ni v čast. Mar se starši res ne zavedajo več, kaj pomeni za sleherno izseljensko skupnost šola domačega jezika? Za nas danes še več — ob zavesti, da z upadanjem učencev po teh naših "osnovnih" šolah tudi državni srednješolski pouk slovenskega jezika ob sobotah ne more pričakovati naraščaja. Tako bomo v nekaj letih izgubili še te, od državnih oblasti ponudene razrede in pravico do slovenske mature. Po čigavi krivdi? Ne po krivdi otrok, ampak staršev, ki jim za slovenski pouk ni mar, ali pa prehitro popuste otrokovi nenaklonjenosti do šole. Res škoda, da gredo tako lepe prilike mimo. Pa je vse brezplačno. Le malo dobre volje bi bilo treba in nekaj uric časa bi morali žrtvovati . . .

Mnogim staršem je kasneje žal, a zamujeno se težko popravi. Zato, dragi starši, zbudite se, dokler je čas!

+ Dne 16. februarja po maši je bil v dvorani sestanek Društva sv. Eme z glavno točko: volitve novega odbora. Udeleženke so izbrale za voditeljico tega leta Rozi Lončarjevo, dosedanja voditeljica Franciška Šajn pa je podpredsednica. Tajnica je Olga Bogovič, za blagajno pa bo še naprej odgovarjala Anamarija Cek. Zahvala dosedanjemu odboru, novemu vodstvu pa želimo obilo lepih uspehov v dobrobit naše skupnosti. Na naslednjem sestanku so že pridobile trinajst novih članic, povečini mater otrok Slomškove šole. Tako bo delo v kuhinji cerkvene dvorane porazdeljeno in na več ramah gotovo lažje.

Članice Društva sv. Eme bodo tudi letos skupno s sestrami delale butarice in sicer na petkov večer pred cvetno nedeljo (Vabljeni tudi druge, če žele pomagati!) Vsako leto pripravijo lepo število butaric vseh velikosti in jih starši, če jih ne naredo sami doma, za otroke lahko kupijo pred mašo cvetne nedelje. Izkupeček gre v dobre namene.

Društvo sv. Eme tudi že prodaja srečke za velikonočne dobrotke — veliko čokoladno jajce ter nekaj drugih sladkih in tekočih dobrot. Bodite radodani pri nakupu srečk (so po 50 centov), saj gre tudi to v dobre namene!

+ Bernard Zidar, naš rojak v Traralgonu (Gippsland), ki je pravi mojster v cementnih vrtnih izdelkih, nam

je napravil že precej uslug, za katere smo mu iz srca hvaležni. Odlično nam je popravil cementni kip Krizanega za križ ob cerkvi, dalje na kosce razbiti kip Vstalega Kristusa iz mavca in pa kip mrtvega Kristusa za naš božji grob. Zdaj pa se je spravlil tudi na obnovo kipa Slovenke za naše skupne grobove keilorskega pokopališča. Kip naravne velikosti v bronu je bil pred leti ukraden in razbit. Bernard je po mavčevem originalu naredil kalup in nam ga znova vлил v belem cementu. Upajmo, da bo v nekaj mesecih kip krasil naše skupne grobove, Bernardu pa za vse lepo in brezplačno delo naši skupnosti iskren Bog povrni!

+ V Melbournu nismo imeli zadnji mesec nobenega smrtnega primera, pač pa je prišlo iz Wodonge sporočilo o smrti med našo tamkajšnjo skupino. Dne 21. februarja je v tamkajšnji bolnišnici umrl, s prejemom zakramentov okrepljen, PAVEL HABEN-SCHUSS, rojen 12. septembra 1912 v Rumi (Srem). Leta 1940 se je v Grižah pri Celju poročil z Marijo Krašovec, v Avstralijo pa sta prišla leta 1951 preko Avstrije. Po poklicu je bil frizer in je tudi v Wodongi, kjer je z družino živel, imel do upokojitve svoj lokal. Pogreb je bil 24. februarja iz stare farne cerkve svetega Avguština na krajevno pokopališče. Poleg žene zapušča tudi hči Mary. Vsem sorodnikom iskreno sožalje, njemu pa večni pokoj!

+ Napovedano gostovanje Ljubljanskega okteta je že na pohodu. Na ponudbo g. Mandelja imajo za KONCERT na razpolago tudi dvorano verskega središča in sicer v **ponedeljek po cvetni nedelji zvečer ob sedmih**. Ljubitelji glasbe bodo vsekakor prišli na svoj račun. Ker je že veliki teden, bo samo nastop brez dodatka plesa po koncertu, bo pa odprta dvoranska kuhinja in na uslugo z okrepcili. Vsi vabljeni, da napolnite dvorano. Vstopnice (po 10.—dolarjev) so že na razpolago v verskem središču. Čisti dobiček te prireditve je namenjen Skladu za Dom počitka.

Domačija v bregu

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

ENAINTRIDESETO POGlavJE

PRAVA LJUBEZEN NIKOLI NE UMRJE

Garth je stal ob oknu in se ni takoj obrnil. Sestra Rosemary je z očmi poiskala pismo in ga našla na mizi. Videla je, da je čisto zmečkano, kot da ga je nekdo vrgel v koš, potem pa spet vzel nazaj in ga zravnal. Zdaj je bilo skrbno razgrnjeno na mizi.

Ko se je Garth od okna vrnil k naslanjaču, je njegov trpeči izraz na obrazu kazal težko notranjo borbo. Zdelo se je, da si kljub slepoti obupno prizadeva, da bi videl. Njegov obraz, ki je bil prej blede kot kreda, je bil zdaj vročično rdeč, njegovi gosti, vedno tako skrbno urejeni lasje pa skuštrani.

Ko je spregovoril, je bil njegov glas obvladan.

»Draga moja miss Gray, pred nama je težka naloga. Vidite, prejel sem pismo, katerega vsebino moram na vsak način zvedeti. Prisiljen sem torej prositi vas, da mi ga preberete, kajti nimam drugega, ki bi mogel storiti to. Razumem, kako neprijetna vam bo ta dolžnost, ko vas bom naredil za posrednico med dvema ranjenima srci. Rad bi vam nalogo olajšal, rad bi ublažil vašo bolečino, zato mi verjemite, draga moja, da res ne poznam nikogar, s katerega ust bi poslušal te besede z manj bolečine. Prepričan sem tudi, da boste dobrohotno presodili osebo, ki mi piše in mene samega, in da boste obzirno pozabili vse, česar tretja oseba ne sme vedeti.«

»Hvala, gospod Dalmain, za tolikšno zaupanje.«

Garth se je naslonil nazaj in si z rokami zakril ugasle oči.

»Zdaj pa vas prosim, da začnete.«

Sestra Rosemary je začela odločno in zelo mirno brati:

»Dragi Garth,
ker mi nečete dovoliti, da bi prišla k vam in mi tako dati možnost, da bi vam ustno povedala, kar vam moram povedati, sem vam prisiljena pisati. To je vaša krivda, Dal, trpiva pa oba. Kajti le kako bi vam mogla proudušno napisati vse, kar čutim, ko pa dobro vem, da se vi, ko boste poslušali te besede, ne boste mogli znebiti vtisa,

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$300.— Dušan Lajovic; \$63.— Stanko Kragelj; \$38.— Franc Žele; \$34.— Jožica Paddle; \$32.— Rado Škofic; \$24.— Martin Berkopec, Matilda Klement; \$22.— Jože Kranjc; \$20.— Julka Smole, Lojzka Feguš, N. N., Franc Plesničar, Ivan Smole, Ivan Cirej; \$19.— Luisa Prpič; \$19.— Karolina Pečnik; \$17.— Ana Ribič; \$16.— Anton Vogrin; \$14.— Tilda Matjašič, Jože Kromar, Anton Kosi, Romana Žetko, Milena Baetz, Ivanka Bratoš, Ivan Figar, Josipa Kunek, Peter Bizjan, Alojz Tomšič, Martin Adamič, Ivan Zupan, Anton Berkopec, Ema Simčič, Slavko Drezga, Jože Slavec, Ivan Cetin, Anton Požar, Alojzij Jereb, Slavko Tomšič, Genovefa Schiffler, Milena Vidau, Antonija Poklar, Jože Konda, Jože Zupančič, Rudi Šenkinc, Anton Cevc, Anica Pegan, Ana Dominko, Jožefina Braletitch, Angela Dajnk, Mario Maršič, Anton Brne, Jože Brožič, Izidor Postružin, Branko Jerin, Franc Magdič, Alojz Drvodol, Angel Juriševič, Bernard Zidar, Jožef Štemberger, Terezija Smolič, Danica Perko; \$11.— Zorina Maurič; \$10.— Roza Franco, Sylvia Goetzl; Milka Hervatin, Tone Urban; \$9.— Danilo Kreševič, Maks Brunčič, Mirko Cizerle, Anton Bogovič, Franc Francetič; \$8.50 Angela Gispodarič; \$8.20 Rudolf Kolarič; \$8.— Terezija Cresi, Anton Ivančič, Adolf Horvat, Jože Vičič, Zorka Franca, Mirko Ritlop, Štefanja Bajsič, Alojzija Cvetko, Alojz Kovačič, Pavel Sedmak, Marija Štavar; \$7.— Štefan Kolenko; \$6.50 Mihael Žilavec; \$6.— Jože Gorup, Sonja Trebše, Franc Kodrič, Cirila Neubauer, George Elšnik, Mihaela Brkovec, Valentin Lenko, Lojzka Vučko, Ferdo Godler, Ludvik Tušek, Elizabeth Car, Jancz Škraba, N. N., Marija Debelak, Jože Košorok, Anna Rener; \$5.— Vinko Erjavec, Slavica Brumec, Alojz Hojnik, Vinko Jager, Stane Furlan, Marija Rotar, Marija Colja, Franc Brenčič, Viljem Janič; \$4.60 Sonja Fon; \$4.35 Ivanka Puc; \$4.— Marija Čančar, Elizabeth Geist, Helena Mohorko, Mira Urbanč, Elio Simčič, Avgust Glavnik Julijana Kure, Alojz Furlan, Darinka Cervinski, Franc Matjašič, Jože Vogrinčič, Marija Janič, Adolf Kolednik, Alojzija Paravan, Matilda Vrh, Anamarija Cek, I-

vanka Urbas, Mario Jenko, Marija Pahor, Jožef Lipec, Jurij Tomažič, Franc Patafa, Simon Kropich, Jože Vuga, Gabrijel Pirc, Marica Vogrinčič, Franc Mirnik, Olga Zlatar, Martha Wagner, Marta Kobe, Ivanka Penca, Karel Samec, Jožefa Mikuš, Drago Pinterič, Zdenka Novak, Leopold Urbančič, Marta Mihalič, Anton Markočič, Olga Todorovski, Justina Costa, H. & A. Pihler, Emil Torbica, Tone Mlinarič, Alojzija Podbevšek, Milan Kropelj, Metod Snedič, F. Robida, Stanko Božič, Zofija Hrast, Jože Ficko, Ana Čarman, Jakob Tomšič, Janez Vidovič, Anton Iskra, Ivanka Kontelj, Mila Vadnjal, Anica Kodrič, Franc Uršič, Frančiška Klun, Zveza slov. akcije, Angela Vadnjal, Ivanka Špilar, Ladislava Vouk, Marija Pavšič, Matarina Močilnik, Rafaela Bernes, Julijana Šajn, Janez Jernejčič, Ivan Vidmar, Bruno Bolko, Herman Šarkan, Franc Horvat, Slavko Fabjan, Ivan Mlakar, Zofija Brkovec, Stanislav Kolar, Franc Izanec, Mirko Godec, Justina Glajnarič, Černjak Zorka, Viljem Bauer, Štefan Baligač, Milka Medica, Marija Nekrep; \$3.— Franc Car, Ivanka Bobek, Dinko Zec; \$2.— Veronika Seljak, Ana Špacapan, Terezija Lenarčič, Anton Ferfila, John Mihič, Stan Jaklič, Stane Tomšič, Albina Konrad, Angela Svenšek, Anton Kociper, Ivan Stanič, Alojz Filipič, Sonja Haler, Ivanka Koloini, Anton Stukely, Franc Obid, Florjan Mavrič, Peter Bizjan; \$1.— Ivan Bole, Vlado Menart, Stanko Tavčar, Alojz Supanc.

NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$300.— C. Š.; \$200.— N. N., Qld. (za avto p. Hugonu); \$100.— F. & I. Valenčič, F. & I. Valenčič (za avto p. Hugonu), Maks Korže, C. Š. (za avto p. Hugonu); \$70.— Franc Danev; \$50.— Druž. I. Koba, Albina Konrad, Nežka Jesenko, A. Konda; \$40.— N. N. (za lačne), Anton Šajn; \$30.— K. O., druž. Jože Brožič (za lačne - namesto božičnih voščilnic znancem); \$20.— Stanko Aster-Stater (namesto božičnih voščilnic znancem), Jože Brožič (za avto p. Hugona), Marija Boelckey, Jože Krušec (za lačne), Vinko Tomažin, N. N. (za lačne), Jožef Štemberger (za avto p. Hugonu), Zora Kirn (za avto p. Hugonu), Vinko Čoper (za

mary je z očmi poiskala pismo in ga našla na mizi. Videla je, da je čisto zmečkano, kot da ga je nekdo vrغل v koš, potem pa spet vzел nazaj in ga zravnal. Zdaj je bilo skrbno razgrnjeno na mizi.

Ko se je Garth od okna vrnil k naslanjaču, je njegov trpeči izraz na obrazu kazal težko notranjo borbo. Zdelo *tajnico ne morete popolnoma zanesti, naj vam to pismo vrne, ne da bi brala preostale liste, in dovolite mi, da pridem sama k vam in vam osebno povem vse.*

»Tu se stran konča,« je pripomnila sestra Rosemary in čakala, kaj ji bo rekel.

Garth sploh ni dvignil glave, ko je rekel: »Svoji tajnici zaupam, ona pa ne sme prititi!«

Sestra Rosemary je obrnila stran in brala dalje:

»Hotela bi, da razumete, Garth, kako je vsaka beseda, ki jo bom zapisala tu, živa resnica. Če malo pobrska te po svojem spominu, boste pač pristali na to, da sem po naravi resnicoljubna. Kljub temu, Garth, sem vam nekoč lagala. Izpoved, ki sledi, se nanaša na to edino laž v mojem življenju. Čeprav tega ne poudarjam posebno, vam ne bo težko uvideti, kako me ponižuje, da se moram na silo izpovedovati človeku, ki mi ni dovolil niti preprostega prijateljskega obiska. Gotovo se tudi spominjate, da po naravi nisem ponižna, ampak da imam kar precejšnjo mero upravičenega ponosa. Morda boste po naporu, ki mi je potreben za ta korak, mogli izmeriti veličino moje ljubezni do vas. Naj vam pri tem pomaga Bog, moj dragi, moj ubogi, osamljeni dragi...«

Sestra Rosemary je po teh besedah zastala, kajti Garth je po izrazih nepričakovane nežnosti, ki mu jih je izrekla Jane, naglo vstal in nekajkrat šel po sobi, kakor bi rad ušel skušnjavi, ki presega njegove moči. Kmalu se je obvladal in spet sedel. Z rokami si je povsem zakril obraz.

Sestra Rosemary je nadaljevala tam, kjer je prenehala.

»Oh, koliko gorja sem zakrivila sama sebi in vam! Ljubljeni, se spominjate tistega večera na terasi v Sherstonu, ko ste me prosili, naj postanem vaša žena, ko ste me imenovali tako? To sem dejansko bila že takrat, dasi se tega nisem zavedala. Silno sem bila presenečena, kajti v srčnih zadevah sem bila popolnoma neizkušena. Vse, kar sem čutila, je bilo zame popolnoma novo, tako novo, da me je prestrašilo. Toda celo tedaj vas je moje srce priznavalo za svojega gospodarja. Ko ste me objeli in ko je vaša glava počivala na mojih prsih, sem prvokrat začutila, kaj pomeni zanos ljubezni in nebesa bi lahko prosila edino to, da se te ure sladkosti podaljšajo v neskončnost...«

Tedaj se je glas sestre Rosemary zlomil in ni mogla brati naprej.

Garth se je sklonil naprej, glavo je naslonil na roke. grlo pa se mu je stresalo v joku brez solz.

Prvi je prišel k sebi on. Ne da bi dvignil glavo, je stegnili roko, kot da hoče nekoga zavarovati pred nevarnostjo.

»Uboga sestra, kako hudo mi je zaradi vas! Da bi to

pismo prišlo vsaj takrat, ko je bil tukaj Brand! Toda moram vas prositi, berite naprej. Skušajte samo brati, ni se pa vam treba truditi, da bi tudi razumeli, kajti edino jaz moram razumeti.»

Sestra Rosemary je nadaljevala:

»V hipu, ko ste dvignili glavo in me pogledali, me je ta vaš pogled postavil nazaj na realna tla in mi pomagal, da se zavem same sebe in se spomnim svojega nelepega obraza... Občutek moje nepopolnosti me je prevzel tako, da sem vašo glavo pritisnila na svoje srce, da me vaše oči ne bi več gledale. Sele zdaj razumem, da ste si vi to razlagali kot moj pristanek... Zdaj sem vam torej povedala, zakaj sem naredila to, skušala vam bom še natančneje razložiti vzrok, ki naju je ločil. Vedela sem, da ste naravnost strasten občudovalec lepote v vseh oblikah. V svoj mali dnevnik sem bila zabeležila neki najin pogovor, med katerim ste mi povedali o nekem pridigarju, čigar nelepi obraz vas je najprej odbil, kasneje pa se vam je zdelo, da je ves ožarjen z lepoto njegovega duha in misli in zato niste več opazili nelepih potez na njem. Vendar ste rekli, da bi bila za vas prava muka, če bi morali tak obraz vedno imeti pred seboj...

Tiste usodne noči sem ponovno prebrala te vrstice, prebrala sem jih enkrat in še enkrat... Nisem imela dovolj trdne vere v vašo ljubezen, zato nisem mogla verjeti, da bi ta vaša ljubezen lahko prenesla nepopolnost mojega obraza... Takrat same sebe še nisem gledala z vašimi očmi; do tega sem prišla šele precej kasneje... /Dalje/

avto p. Hugonu, Vinko Čoper; \$14.— Tinka Urh; \$10.— Tone Mlinarič (za lačne), Evgen Brajdot, S. P. (za lačne), N. N., Olga Todorovski (za lačne), A. Šabec, Marija Čeligoj (za lačne), Josip Rakušček (za lačne), Alojz Golja (za avto p. Hugona), Viktorija Kofol (za lačne); \$4.— Albina Zitterschlager (za lačne).

**MATERI TEREZIJU V INDIJO
ZA NJENE LAČNE SIROTE:**

\$50.— N. N., Gabrijel in Pavla Pirc; \$30.— Ana Dranginis; \$20.— druž. Anton Kristan, Terezija Smolič; \$15.— Ivan Mohar; \$10.— druž. Š. Boelckey, Emil Kalčič, Nada Bole, Jože Podboj; \$8.— Fanca Lasič; \$5.— druž. Hojak, Anton Vidmajer, Rafaela Bernes; \$4.— Mihaela Žafran; \$2.— Anton Tominc.

ZA BARAGOV POSTOPEK:

\$10.— Julijana Šajn.

**ZA VZGOJO
FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV:**

\$20.— J. K.; \$10.— N. N.

ZA CERKEV V NOVI GORICI:

\$50.— Slavko in Pavla Fabian.

**VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!**

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevedu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejšo udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za Vaše čim prijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak
VINKO LEVSTIK

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674*

VELIKONOČNI RAZPORED:

Na **cvetno nedeljo** bo pred sveto mašo blagoslov oljk in cvetja, nato procesija v cerkev in sveta maša. Med mašo bo branje pasijona, ki ga bo dramtizirala mladina našega verskega središča.

Popoldne na isto nedeljo bomo z mladimi obiskali naše bolne prijatelje po domovih, bolnišnicah in domovih za ostarele. Kot za božične praznike naj tudi zdaj za veliko noč razveselimo preizkušane brate in sestre s svojim obiskom. Tako jim bo za praznike lepše — ob zavesti, da jih nismo pozabili in smo še vedno povezani z njimi.

Na **ponedeljek velikega tedna** bom obiskal rojake v Milduri. Slovensko mašo bomo imeli zvečer ob šestih v župnijski cerkvi. Pred mašo bo priložnost za velikonočno spoved. Vsi tamkajšnji rojaki lepo vabljeni! Obvestite se med seboj, povejte o našem srečanju svojim prijateljem in znancem!

Na **torek velikega tedna** (25. marca) bo slovenska maša v Berriju, prav tako ob šestih zvečer, pred mašo pa prilika za sveto spoved. Vsi rojaki okolice ste vabljeni, da izrabite to priliko in se pripravite na velikonočne praznike.

Na **veliki četrtek** je spomin na Gospodovo večerjo z učenci. V naši cerkvi svete Družine bo ob sedmih zvečer peta sveta maša in simbolično umivarje nog v spomin na Kristusovo novo zapoved — "da se ljubite med seboj". Po bogoslužju bo prilika za sveto spoved in češčenje Jezusa v "ječi".

Na **veliki petek** popoldne ob treh bogoslužje dneva. Branje pasijona bo izvajala mladina v angleškem jeziku. Po končanem bogoslužju bo češčenje Jezusa v božjem grobu. Molili bomo rožni venec in križev pot. Vsi lepo vabljeni!

Na **veliko soboto** bomo opravili ob 8.30 zjutraj pobožnost križevega pota, nato bo izpostavljeno Najsvetejše nad božjim grobom. Kot prejšnja leta ste tudi letos vabljeni, da se odzovete celodnevemu češčenju. Razpored je v cerkveni veži. Popoldne ob dveh in ob petih blagoslov velikonočnih jedil. Zvečer ob sedmih obredi velikonočne vigilije, med bogoslužjem obnovitev krstnih obljub. Po maši slovesno vstajenje s procesijo okoli cerkve, nato zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim.

Na **praznik Gospodovega vstajenja** bo ob osmih zjutraj tiha maša za dobrotnike adelajdskega slovenskega misijona. Slovesna maša praznika pa bo ob desetih, med katero bo prepeval mešani odrasli pevski zbor našega središča.

Velikonočno spoved boste lahko opravili vse dneve

Slika je iz Mildure in lep spomin na obisk lanskih gostov škofa Kvasa ter pater provinciala Mihaela. Po mašnem slavu je bilo pri Tonkovih srečanje v prijetnem domačem vzdušju. Rojakom v Milduri še enkrat iskrena zahvala za lep sprejem in vse ostalo v zvezi z obiskom.

velikega tedna pred bogoslužjem ali po končanem bogoslužju. Ker bo dovolj prilike prej, na velikonočno nedeljo ne bo spovedovanja.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo sredo v mesecu, zvečer ob osmih, na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Velikonočna oddaja bo na veliko sredo, 26. marca. Vsi vabljeni k poslušanju!

Kaj manjka v naši družini?

*Ljubljena slovenska hiša
tiha sredi tihih trat,
ali še spoštljivo hraniš
navdse dragi svoj zaklad?*

*Ali še visi pod KRIŽEM
tvojih dedov blagoslov:
lepi hišni rožni venec,
priča tolkih rodov?*

Tako se začenja lepa domača pesem, ki poje rožnovenski Kraljici, nas pa sprašuje, če imamo še doma KRIŽ in rožni venec; ali po družinah še molimo.

Zdi se, da bi bilo v naših družinah lepše, če bi poskrbeli za križ, znamenje odrešenja in vere. Ena izmed mnogih kriz, ki pretresajo današnje slovensko krščansko družino, pa naj bo doma ali v zdomstvu, je prav ta, da v njej ni več BOGKOVEGA KOTA. Pozabljamo na križ, na Kristusa, ki je prišel odreševati človeštvo in je živel v družini. Tako je postala družina nekaj posvečenega, saj je v njej živel Jezus trideset let, ko se je pripravljal na svoje odrešilno poslanstvo.

Kristus je gotovo temelj, na katerem gradimo srečo družine in naroda. Zavreči Kristusa bi pomenilo največjo izgubo. Naša moderna družina bo ostala le tedaj moderna, če bo gradila svojo srečo na stoletnih izkušnjah.

Že starim Grkom je bilo jasno: "Lažje bi bilo zgraditi mesto v oblake, kot ohraniti narod brez vere." (Plutarh). — Kako nekaj svetega je bilo pri starih

ZDAJ PA ŠE OZNANILO ROJAKOM V PERTHU!
Tokrat jih bom od slovenskih izseljenskih duhovnikov obiskal jaz in sicer na drugo nedeljo po veliki noči, 13 aprila. K sveti mači se bomo zbrali ob 11.30 v župni cerkvi (St. Kieran's Church), Osborne Park. Pred mašo bo priložnost za velikonočno spoved.

Vsi ste prisrčno vabljeni! Prosim tudi, da obvestite še druge rojake, ki nimajo MISLI! Na svidenje!

P. JANEZ

Za naša stanovanja in domove smo zares dobro poskrbeli. Imamo vse potrebno, kar nam omogoča, da je naše življenje čim bolj udobno in urejeno.

Toda ali imamo res vse, kar je potrebno, da bi družina tudi ohranila krščansko tradicijo svojega roda in krščansko živela? Ali nam morda ne manjka BOGKOV KOT, križ, ki je znamenje našega krščanskega življenja v družini? To vprašanje stavljajo vernikom v teh dneh ljubljanskega misijona — tudi naše družine po širni Avstraliji naj nanj iskreno odgovore!

Članek je iz posebne izdaje "Družine" ob letošnjem misijonu, seveda prirejen za naše družine.

Grkih in tudi Rimljanih domače ognjišče! Na njem je gorel sveti ogenj. Ob ognju so molili in prisegali. V družini je bil tudi oltar, na katerem so darovali, nanj postavljali slike bogov, ki so čuvali domove.

Sedaj še lažje razumemo, zakaj je središče vsake verne družine KRIŽ. Če bo z velikonočnimi prazniki dobil križ zopet svoj prostor v naših družinah, bo to zdravo zunanje znamenje, ki nam obeta boljše prihodnost družine in človeštva.

Praktični sklep vsake krščanske družine med nami za veliko noč naj torej bo: KRIŽ V NAŠ DOM, ob katerem bomo redno molili skupno družinsko molitev. Družina, ki skupaj moli, tudi skupaj ostane!

Molitev družine ob bogkovev kotu naj popelje Slovenijo doma in po svetu v novo krščansko pomlad življenja!

Z VSEH VETROV

90 - LETNICO po ZDA priznane osebnosti, spoštovanega državnika in priljubljenega rojaka je po lanskem novembru proslavljala vsa ameriška Slovenija. **Frank J. Lausche** je bil rojen 14. novembra 1895 v Clevelandu. Njegov oče je prišel iz Hinj na Dolenjskem, mati pa iz Velikih Lašč. Bil je eden desetih otrok Laušetove družine, za katere je po očetovi smrti skrbela mama sama in se ima Frank, po njegovih lastnih besedah, prav njej zahvaliti za vse. Po vrnitvi iz prve svetovne vojne je postal sodnik, nato je bil dvakrat izvoljen za clevelandskega župana, petkrat za guvernerja zvezne države Ohio in dvakrat za senatorja ZDA v Washingtonu. Povsod in ves čas je bil znan in spoštovan zaradi poštenosti, tudi se ni nikoli sramoval svojega slovenskega rodu in jezika, ki ga dobro obvlada. V Clevelandu so pred nekaj leti postavili 23-nadstropno stavbo, ki se njemu v čast in spomin imenuje Lausche Building. Za njegov visoki življenjski jubilej je prof. dr. E. Gobetz (Slovenian Research Center) izdal 366 strani debelo knjigo, življenjepis

z naslovom "Ohio's Lincoln, Frank J. Lausche". V njej je objavljeno tudi pismo predsednika ZDA Ronalda Reagana, z res lepim priznanjem našemu ameriškega rojaku:

"You are aware, I am sure that it has become customary to call you the Lincoln of Ohio. Anybody who gives the matter a moment's thought will understand why: people readily see how much you resemble Lincoln in homespun good sense and rugged honesty. You are alike, too, in a love for this nation and a willingness to work with all who love it dearly regardless of political persuasion. Few political figures in our history can boast a brighter record of fidelity to principle than Frank Lausche. In my book that makes you a statesman, and a great servant of our country."

Senatorju Lauschetu tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo k 90 - letnici in mu želimo vse dobro za nadaljna leta bogatega in tudi za Slovenijo v svetu tako zaslužnega življenja! Naj kot urednik MISLI dodam, da sem imel čast osebno srečati našega jubilaranta. Bilo je pred leti v Clevelandu, ko sem pri Sv. Vidu maševal za njegovo pokojno mamo. (Ni bilo važno, kje je bil, a za obletnico smrti se je gotovo udeležil v Clevelandu maše za pokoj njene duše.) Kot zavednega Slovenca in tudi navdušenega Baragovca sem ga leta 1968 naprosil, da bi pri slovenosti blagoslovitve Baragovega kipa v našem verskem središču v Kew on opravil odkritje. Prijazno mi je odgovoril in ker ni mogel priti osebno med nas, je naprosil tedanjega ameriškega konzula v Melbournu, da je kip odkril v njegovem imenu.

O MARSU se je na našem planetu Zemlji vedno veliko govorilo in seveda ugibalo. Lani je ameriški znanstveni center NASA, ki proučuje vesolje, objavil o Marsu svoje nove izsledke. Na podlagi dvajset tisoč fotografij, ki sta jih posnela umetna satelita Mariner in Viking, je prišlo na dan, da je na Marsu stokrat več vode, kot pa so doslej računali. A voda na Marsu ni v tekočem stanju: zmrznjena je, torej – led.

SLOVENIK, naš papeški zavod v Rimu, je v novembru proslavljal 25-letnico svoje ustanovitve – torej srebrni jubilej. Slavja so se udeležili trije slovenski škofje skupno z nadškofom dr. Šuštarjem, ki je v govoru poudaril, da je jubilej poseben izraz in dokaz te življenjske resničnosti, naše volje in našega prizadevanja. Posebna zahvala gre ob obletnici zavodovemu rektorju Msgr. dr. Jezerniku, ki ima vsekakor največ zaslug za zavodov začetek in razvoj. – Naj Bog bogato blagoslovlja Slovenik tudi v bodoče, da bo služil Cerkvi in našemu narodu zvesto do novih jubilejev!

Ob tej priliki je Slovenska pokrajinska škofovska konferenca podelila Sloveniku odličje sv. Cirila in

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI HRIBČEK VABI...

... člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsaka soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Morda ne bo prepozno tudi v tej številki objaviti JOŽEFOVANJE (22. marca). Igrali nam bodo "Alpski odmevi".

Za informacije: Štefan Šernek, tel. 528 3423

Metoda. Podelitev utemeljuje predvsem s tremi razlogi: Slovenik omogoča našim duhovnikom nadaljni bogoslovni študij v večnem mestu, razvija veliko znanstveno in kulturno dejavnost in nudi tudi gostoljubnost slovenskim romarjem. Odlikovanje je obenem priznanje zavodovemu vodstvu in vsem sodelavcem v Sloveniku.

UNIVERSITY OF WISCONSIN v Milwaukeeju v ZDA upravlja spominski sklad Franka in Mary Jelenc "The Slovenian Art Program". Namen sklada je pospeševanje dejavnosti v umetnosti ter dajanje spodbude in priznanja posameznikom na tem polju. Na osnovi tega sklada je bil že tretji koncert slovenskih pesmi v Milwaukeeju, na katerem so nastopili trije slovenski pevski zbori, med njimi tudi "University Slovenian Vocal Ensemble Gallus" pod vodstvom profesorja glasbe na tej univerzi dr. Leona Muškatevca. Osrednja točka prireditve pa je bila podelitev plakete "The Award of Merit" frančiškanskemu patru dr. Vendelinu Špendovu, župniku pri Sv. Štefanu v Chicagu in priznanemu glasbeniku ter komponistu.

IRENA GRAFENAUER, slovenska flautistka in ena najboljših če ne najboljša na svetu, je solistka v simfoničnem radijskem orkestru v Münchnu v Nemčiji. Nedavno je odpotovala na svojo prvo turnejo po Avstraliji. V enem mesecu bo imela vrsto komornih recitalov in koncertov. Izvajala bo dela iz svetovne-

ga repertoarja in imela na sporedu tudi Balado za flavto in orkester Franka Martina. Tudi to bo izvajala z orkestrom, dasi jo navadno zaradi velike zahtevnosti izvajajo le ob spremljavi klavirja. Nastopila bo v vseh velikih glasbenih središčih naše celine. Na komornih koncertih bo poleg nje nastopil tudi slavni violinist Gidon Kremer.

Ni znano, če bo imela naša rojakinja flautistka kaj prilike srečati tudi slovenske izseljence. Vsekakor pa smo ponosni na njene glasbene uspehe.

NA FILIPINIH je zmagala volja naroda, četudi so volitve ob pritisku vojaštva in raznih nepravilnostih pokazale drugačno sliko. Ferdinand Markos, dosednji diktatorski predsednik, je moral iz dežele in se je z družino nastanil na Havajih. Tudi Cerkev pri dogodkih ni molčala, ampak ves čas svarila in dajala oporo ljudstvu, ki je vedno bolj in bolj kazalo svoje nezadovoljstvo. Kardinal Sin je s škofi igral pomembno vlogo in jo bo še. Cerkev na Filipinih bi rada pomagala Filipincem do človeka vrednih razmer. Dobro se zaveda, da je razpad diktature šele prvi korak in da Corazon Aquino čakajo še težke preizkušnje. Umiriti bo morala skrajne levičarske sile, jih pripraviti do dialoga in tako končati oborožene spopade v deželi. Izvedba družbene reforme in odprava široko razpredene mreže korupcije pri vsem tem ne bo lahka naloga. Cerkev bo pomagala pri izboljšavanju razmer.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 22 JUNIJA 1986
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Po dogem času se Ti zopet oglašam. S sestrico Barbaro sva pobarvala božično slikanico in ti jo pošiljam. Če bova dobila nagrado, pa ne vem. (*Kot si videl v prejšnjem Kotičku, je šla nagrada sicer v Sydney, a na drugi naslov. Pa to te ne sme spraviti ob pogum. Veliko otrok poskuša, a samo eden more biti prvi. Saj boš drugič spet poskušal, kajne?* — Striček)

Kot Ti je že mama pisala, smo se preselili v novo hišo in smo v njej imeli zelo lep božič. Obiskujem tudi novo katoliško šolo in sem hitro našel nove prijatelje. Zdaj bom šel v 4. razred. Februarja bom star 9 let. Imam mlado mucko in akvarij z ribami.

Sestrica Barbara mi rada nagaja. A vseeno jo imam zelo rad, ker je "luštna" punčka.

Do slovenske cerkve imamo zdaj samo pet minut z avtom in bom lahko večkrat ministriral.

Rad igram nogomet. Z mojim timom ("team" je po slovensko "moštvo", da boš vedel za drugič. — Striček) Enfield Rovers smo v letošnji sezoni zmagali in dobil sem lep pokal. Rad imam tudi tenis in kriket.

Za danes lep pozdrav in srečno novo leto vsem fantkom in punčkam po Avstraliji, kakor tudi Tebi, dragi striček! — Tomaz Petrič, 9 let, Greystanes, NSW

DRAGI OTROCII! Zadnjič smo predstavili v Galeriji mladih nekaj brhkkih deklet v narodnih nošah, doma v Morwellu, Victoria. Danes pa se ustavimo v Adelaidi in sicer pri AHLINOVIH v Ottowayu. Oče Nace je čebelar prve vrste in sladi z medom vse pod domačim krovom, tudi mamo Loti, ki trdi, da med ni le sladek, ampak tudi zdravilen.

Najlepše bi bilo imeti za objavo sliko obeh Ahlinovih sestic, ANČKE in Rozi. A že nekaj časa imam le Ančkino sliko v predalu in prav je, da pride na vrsto. Rozi pa kdaj v bodoče. Obe sta pridni in tudi pri slo-

VELIKA NOČ,
PRIDI!

ZVONOVI ZAPOJTE
NAM PESEM VSTAJENJA,
VELIKA NOČ V SRCIH
NAJ VSEH ZAŽARI!
DOVOLJ JE BRIDKOSTI,
SOLZÁ IN TRPLJENJA,
SADOVE SVOBODE
NAJ KRIŽ NAM RODI!

VELIKA NOČ, PRIDI,
PRI NAS SE NASELI,
PO SOLZNI DOLINI
NAM POT RAZSVETLJUJ!
USTAVI SE TUDI
V SLOVENSKI DEŽELI
IN SVOJIH ZAKLADOV
ROJAKOM NASUJ!

Gregor Mali

venski cerkvi sta aktivni. Lahko dodam, da se tudi po "naše" še znata pomeniti.

Pri Ančki lahko poudarimo, da jemlje vero zelo resno. Pred nekaj leti jo je "čez lužo" zvabila državnica Izrael, da je obiskala kraje Jezusovega življenja na zemlji. To jo je še bolj utrdilo pri hoji po evangelijskih stopinjah.

Maturirala je Ančka na Mt. Carmel High School. Vedno jo je veselilo delo z mladimi, kar je morda doprineslo, da se je pred nekako petimi leti pridružila gibanju mladih, imenovano "Christ Encounter Renewal". Njena skupina šteje okrog 70 mladincev. Enkrat na teden se srečujejo in razdeljeni v manjše skupine skupaj molijo, berejo sveto pismo in skušajo spoznati, kako danes živeti evangelijsko. Gibanje je nastalo iz potrebe mladih, ki jim nedeljska maša ni bila dovolj, ampak so se hoteli posvetiti skupnemu iskanju smisla življenja in stika z Bogom. "Zdaj gledam na življenje povsem drugače kot prej: veliko bolj resno in odgovorno. Globlje iskanje Boga posvečuje moje vsakdanje življenje in usmerja moje odnose do soljudi," je povedala. Kdo ne bi bil takega dekleta iz srca vesel?

Toliko mladih je v našem času, ki so popolnoma prazni, njih življenje brez vere in brez cilja. Kam jih bo to privedlo? Ob Ančkinem zgledu se zgovorno vidi, kaj jim manjka. Bog daj, da bi njen zgled še druge privedel do iskanja! In Bog daj naši Ančki stanovitnost na evangelijski poti!

MERRYLANDS, N. S. W. — Vsem Slovincem po Avstraliji, društvom in klubom kot posameznikom, sporočamo, da bo DVANAJSTI VSEAVSTRALSKI KONCERT SLOVENSKE MLADINE letos v Canberri in sicer v Marist Brothers College, Melrose Drive, Pearce. Koncert bo v dvorani kolegija na soboto, dne 6. septembra 1986, s pričetkom ob štirih popoldne.

Organizator so Slovenska verska središča v Avstraliji. Letošnja priredba je na skrbi sydneyškega verskega središča v Merrylandsu.

Gostitelj koncerta je letos: Slovensko-avstralsko društvo v Canberri. Po koncertu, s pričetkom ob osmih zvečer, bo v slovenskem klubu na Irving St., Phillip, družabna prireditev s plesom.

Letošnji koncert bo v počastitev naših očetov, ker je nedelja 7. septembra očetovski dan.

V nedeljo 7. septembra ob 11.30 dopoldne bo v Red Hill-u slovenska služba božja za canberrske rojake in za goste od drugod. Pri maši bodo izmenoma prepevali mladinski zbori iz različnih krajev Avstralije.

Ze zdaj Vas vabimo, da organizirate glasbene in pevske skupine oz. spodbudite posameznike, da se pripravijo za nastop na letošnjem koncertu.

Prijave ze sprejemamo na naslovu sydneyškega verskega središča. Zaključni datum za prijave bo objavljen pozneje. Zasedujte sporočila glede koncerta v "MISLIH"!

Iskrena hvala vsem, ki ste pretekla leta sodelovali pri teh koncertih, najsi bo z nastopi ali z organizacijo nastopov, itd. Vabimo Vas, da se tudi letos prijavite. Posebno so vabljeni mladinci iz drugih krajev, ki dosedaj niso bili zastopani na naših koncertih.

Za nadaljna pojasnila se lahko obrnete na naš naslov. Hvala lepa in iskren pozdrav! — Za Slovenska verska središča P. Valerijan in P. Ciril.

PERTH, W. A. — Dasi malo pozno, bi želeli sporočiti žalostno novico, da smo 2. decembra 1985 spremlili na zadnji poti našo ljubljeno hčerko ANO por. CROONEN. Na katoliškem pokopališču v Karrakatta je dobila svoj grob. Z nepopisnim junaštvom

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE
LUCIANO VERGA
NOMINEES & SONS P/L.
ALDO and JOE
 545 SYDNEY RD., BRUNSWICK 3056
 Cnr. HOPE ST., & SYDNEY ROAD,
 Tel. 387 5131
 Po urah:
 470 4046
 470 4095

Vsa dela so pod garancijo!

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

ter upanjem v božjo pomoč se je borila z zahrbtno boleznijo — rakom, ki je počasi pa gotovo izpodjedal njene življenjske sile, da mu je končno morala podleči. Umrta je v svojem družinskem domu v Karrinyp, W. A., dne 26. novembra, pripravljena za odhod v večnost.

Pokojna hčerka Ana je bila rojena dne 26. julija 1940 v Mariboru. Skupaj z nama je odšla v svet. Leta 1964 se je poročila: njen mož Herbert Croonen je nemškega rodu iz Essena. Poleg njega je zdaj zapustila tudi dva sina, Mihaela in Marka, ki bosta mamó še zelo pogrešala.

Nam vsem je bilo v veliko tolažbo, da se je tako lepo število znancev in prijateljev udeležilo pogreba. Naj vsem ob tej priliki izrečemo našo iskreno zahvalo. Bog povrni vsem za prisotnost in molitve, za številno cvetje in za vsako toplo besedo sočutja nam, ki smo ostali. Posebna zahvala tudi vsem, ki so dragi pokojnici lajšali težki čas bolezni z obiski in bodrilno besedo. Naj Bog vsem stotero povrne! — Žalujoča starša Cecilija in Franc Frigula, soprog Herbert Croonen in sinova Michael ter Mark.

Hvala za sporočilo. Tudi uredništvo Vam vsem izreka iskreno sožalje ob težki izgubi. Pokojnico priporočam v molitev. R. I. P. — Urednik

WODONGA, Vic. — Poleg pokojnega Pavla Habenschussa, ki je umrl med nami v Wodongi in o katerem gotovo že veste, smo izgubili tudi rojaka v našem sosednjem Alburyju, N.S.W. — **MARIJAN PERNE** je nepričakovano preminul dne 22. februarja letos. Pogreb

Urarsko in zlatarsko podjetje
Alexander
 WATCHMAKER and JEWELLER
 190 Church Street (vagal Macquarie St.)
 Parramatta, N. S. W.
 Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
 Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.
 Sydneyški rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se
E. & C. ROBNIK

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporočila se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

jev), ki naj bi bil dar avstralskih Slovencev neki bolnici v Ljubljani. Matica naj bi bila tudi za to akcijo, kakor je za podobno akcijo v Ameriki in Kanadi.

Kaj pravite na vse to, pater urednik? — N. N.

Kaj pravim na vse to? To pravim, da sem izjemoma objavil pismo (in ga tudi primerno skrajšal), ki ni imelo podpisa. Ali ima pisec celo pred mano strah, ali pa me je neiskreno skušal... No, kaj novega mi ni povedal. Morda prihodnjič kaj več v odgovor. — Urednik

REŠITEV KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 1. doba; 6. roka; 8. nevihta; 9. past; 10. vera; 11. odklada; 15. varno; 17. enaki; 20. potiska; 21. sirov; 24. emajl; 27. samotno; 30. snov; 31. deka; 32. iskanje; 33. očet; 34. riba. — Navpično: 2. obala; 3. Anton (17. jan.); 4. zvok; 5. ihta; 6. ravan;

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

7. korak; 12. dostava; 13. lovstvo; 14. delaven; 15. virus; 16. ropar; 18. Anica; 19. izrul; 22. Ignac(ij); 23. osvito; 25. moder; 26. Jakob; 28. moka; 29. Tine (od Valentin).

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Francka Anžin in Marija Špilar, Rozika Tomšič in Danica Petrič, Ivanka Študent, s. Petra Kropich, Vinko Jager, Anica Buchgraber, Lidija Čušin, Alojz Jakofčič, Irma in Slavko Ipavec, Slavko Koprivnik. — Žreb je za nagrado izbral Ivanko Študent.

KDO BI VEDEL Povedati...

... kje v Avstraliji živi JOŽE NOVAK, po rodu iz Rač pri Mariboru. Z njim bi rad prišel v stik prijatelj Zvonko Bezjak iz Canberre (telefon 062-478730). Pravtako ga prosi Marjana Kranjc iz Hoč pri Mariboru, naj se oglasi, ker ga iščejo sorodniki.

Mati Marija Pavlak/Abidović iz Zagreba sprašuje, če bi ji mogli pomagati in najti sina ŽELJKA PULJ. Željko je bil rojen 13. februarja 1941 v Djakovu in je pred dvajsetimi leti odšel v Avstralijo. Poročil se je s Holandko Jeanette in imata hčerko Soni (?), ki bi bila zdaj stara okrog 19 let. Družina je živel v različnih krajih (n.pr. Mt. Gravatt v Brisbane, Lyneham v Canberri), žal pa se je pismena povezava pretrgala. Uredništvo bo rade volje posredovalo sleherno novico o Željku njegovi materi, ki je v hudih skrbih za sina.

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

● LIMITED OFFER **17% p.a.**

NEGOTIABLE TERM
FROM 4 MONTHS
MINIMUM \$ 5,000.
DEPOSIT

PREMIER DEPOSIT

Phone
(02) 51 0466
ext. 592

ask for
TONY TOMAZIN, Branch Manager,
Da, o denarnih zadevah
se bomo pomenili v slovenskem jeziku

or contact
PREMIER CREDIT UNION LTD.

Head Office: 131 Clarence Street, SYDNEY, N.S.W. 2000
(02) 297 965, 293 675

Melbourne Office: 3rd Floor, 444 St. Kilda Road
MELBOURNE, Vic. 3000 (03)268 6178, 268 6532

je bil v sredo 26. februarja, kot berem v objavljeni po-
smrtnici v časopisu, in sicer iz anglikanske cerkve sv.
Marka, North Albury. Truplo so upepelili. Pokojnik
zapušča ženo Noelo, ki je avstralskega rodu in najbrž
anglikanske veroizpovedi, ter otroke Marka, Johna in
Michelle.

Pokojni Marijan je bil doma iz Domžal. Posebej se
nismo poznali, po pripovedovanju pa vem, da je bil
vesele narave in so mu rekli Romeo. Moral je biti za-
poslen pri kakem podjetju za gradnjo cest, ker sem
ga večkrat videla voziti valjar, ko so tod okrog širili
cesto. Datuma njegovega rojstva ne vem, iz posmrtni-
ce pa povzemam, da je bil star 59 let. Morda ga kdo
Slovencev v Alburyju bolj pozna in bi vedel o njem
kaj več povedati.

Iskrene pozdrave uredništvu in vsem bralcem MI-
SLI! — Matilda Vrh.

Prav hvaležen sem Vam za sporočilo. Brez teh vr-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

stic bi najbrž komaj kdaj zvedel za Marijevo smrt, saj
ga osebno nisem nikoli srečal. Naj počiva v božjem
miru! — Urednik

BRISBANE, QLD. — Nedavno mi je eden znancev
razlagal, kako odlično delo vrši po svetu Slovenska
izseljenska matica. Z nasveti in finančno pomaga klu-
bom, pošilja nam ansamble in pevce, pa učitelje in
šolsko gradivo. Po svetu organizira koordinacijske od-
bore, da preko njih razvija svoj program za našo reši-
tev. Brez njene dejavnosti bi bili vsi Slovenci izven
meja matične domovine navadni divjaki . . .

Znanec se je tudi zanimal, če sem že kaj dal v fond
za neko drago mašino (menda okrog 150.000 dolar-

E. Z. OFFICE MACHINES

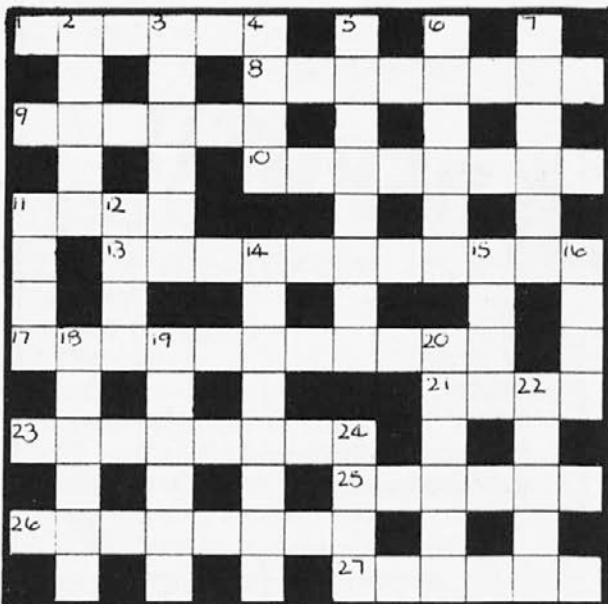
Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovincem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ,
ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

Križanka (Ivanka Žabkar)

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Učiteljica spodbuja šolarčke: "Vedite, otroci, da vsi ne boste mogli postati vodilni delavci – zato se pridno učite, da boste nekoč nekaj znali!"

+ Prihodnost je lepša od daleč.

+ Najprej je bil proletarec, nato lumpen-proletarec, zdaj pa je lump.

+ Naše tekstilne tovarne z visokimi cenami propagirajo nudizem.

+ Socializem si lahko privoščijo le zelo bogate kapitalistične dežele.

+ Uradno sem za, potihoma sem proti, sicer pa me eno figo briga.

+ Kako naj začnemo od začetka, ko pa smo ves čas hodili ritenski?

Vodoravno: 1. pisano, prikupno; 8. poklic posebne strežbe ljudem; 9. svetopisemski izraz za dogovor ali pogodbo; 10. duhovit, šaljiv; 11. rastlina z mesnatimi bodičastimi listi; 13. poimenovanje člana gotove redovne skupnosti; 17. osebe (ženski spol), ki poklicno uporabljajo "tesnopis"; 21. okrajšano žensko ime; 23. pristno, brez laži; 25. danes ukinjeno vzgojno sredstvo; 26. huda a bolj redka bolezen; 27. z glino ima opravka.

Navpično: 2. lošč, posteklina; 3. negotov (je) odločil; 4. nadležna žuželka; 5. pripadnica našega naroda; 6. apostoli so bili . . . ; 7. slovensko mesto v Posavju na progi Zidani most – Zagreb; 11. sveta gora grških menihov; 12. čekani (vzemi obliko ženskega spola); 14. oblasten človek; 15. od nje, njej pripada; 16. mera vrednosti; 18. ena naših prelepih alpskih dolin; 19. redovnicam pripada; 20. duhovnik v gotovi službi; 22. pri nekaterih namiznih igrah je potrebna; 24. dragocen kamen.

Rešitev pošljite do 7. aprila na uredništvo, ko bomo žrebali nagrajenca!

+ To je zvestoba: leta 1945 je bil sekretar mojega mladinskega aktiva, leta 1985 predsednik mojega društva upokojencev, vmes pa moj direktor, moj ministar, moj republiški poslanec, moj zvezni poslanec, moj delegat . . .

+ Hodili smo v korak s časom, le da v nasprotno smer.

+ Z uglednim tovarišem vštric jahava: on na konju, jaz na psu.

+ Delegat je obvestil bazo o tem, kaj so oni zgoraj sklenili, da bi oni spodaj lahko uskladili svoje predloge s sklepi.

+ Kadar standard pada, imajo mercedesi na cestah več prostora.

+ Človek je največje bogastvo – če dela v tujini.

+ Če ne bi spotoma pozorno bral kažipotov, bi bil prepričan, da so me pripeljali v kapitalizem.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Pisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.–dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 20.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVKE za 1986 so dospele. V obeh zbirkah dobite po štiri knjige za ceno dvajset dolarjev. Sezite po njih, dokler so na razpolago!

SLOVENIAN HERITAGE (I) je že pošla in čakamo novo pošiljko, če je še na razpolago v ZDA.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
22. junija 1986 bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

